

สาขา

วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม
และการเกษตร

เปิดพหุเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร
ที่ วท ๑/๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดปทุมธานี เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดปทุมธานี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มอบอำนาจให้ นาย ก. มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประกวดราคาการจัดซื้อวัสดุการเกษตร โครงการฟื้นฟูเกษตรกรผู้ประสบอุทกภัยปี ๒๕๕๐ ด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน ๓ รายการ ได้แก่

๑. สัญญาซื้อขายและเอกสารประกอบสัญญา

๒. เอกสารการยื่นประกวดราคา เอกสารประกอบการยื่นประกวดราคา ผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัย ความเห็นแย้ง และคำสั่งที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาวินิจฉัยของผู้ยื่นประกวดราคาทุกราย

๓. เอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี)

จังหวัดปทุมธานีมีหนังสือ ที่ ปท ๐๐๐๙/๑๙๒๕๗ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารของทางราชการที่เกี่ยวกับการพิจารณา วินิจฉัย สั่งการ หรือเสนอความเห็น เป็นการภายในของหน่วยงานซึ่งไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับบริษัทเอกชนผู้ยื่นประกวดราคารายอื่นๆ และเอกสารบางรายการเป็นเอกสารส่วนบุคคลของเอกชนหรือบริษัทที่ยื่นประกวดราคา ซึ่งอาจมีข้อความเป็นความลับหรือควรปกปิด ประกอบกับการมอบอำนาจของประธานชุมนุมสหกรณ์ฯ ไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดปทุมธานี

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตรได้รับคำอุทธรณ์ไว้เพื่อพิจารณาวินิจฉัย ตามนัยมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดปทุมธานีแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงยังไม่เพียงพอที่จะพิจารณาวินิจฉัยได้ จึงมีมติให้เรียกข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งเชิญผู้แทนจังหวัดปทุมธานี และผู้อุทธรณ์เข้าชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ดังกล่าว

จังหวัดปทุมธานีได้จัดส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และผู้แทนจังหวัดปทุมธานีเข้าชี้แจงด้วยวาจา สรุปความได้ว่า จังหวัดปทุมธานีได้ประกาศประกวดราคาการจัดซื้อวัสดุการเกษตร โครงการฟื้นฟูเกษตรกรผู้ประสบอุทกภัย ปี ๒๕๕๐ ด้วยวิธีการอิเล็กทรอนิกส์ มีผู้เข้าร่วมประกวดราคา จำนวน ๑๘ ราย และมีผู้ผ่านการคัดเลือก จำนวน ๓ ราย โดยชุมนุมสหกรณ์ฯ เป็นนิติบุคคลหนึ่งที่เข้าร่วมประกวดราคาด้วย แต่เนื่องจากมีคุณสมบัติไม่ครบถ้วนตามข้อกำหนด กล่าวคือ ชุมชนสหกรณ์ฯ ไม่มีเอกสารการแต่งตั้งเป็นตัวแทนขายปุ๋ยเคมี ตามที่กำหนดในข้อ ๒ (๒) ของประกาศประกวดราคาดังกล่าว และได้จัดส่งตัวอย่างเมล็ดพันธุ์ผักบึงจันทน์โดยบรรจุถุง ซึ่งผิดเงื่อนไขตามข้อ ๔.๔.๒ ที่กำหนดให้บรรจุเป็นกระป๋อง อีกทั้งตัวอย่างอาหารปลาของชุมนุมสหกรณ์ฯ ไม่ตรงตามคุณสมบัติที่กำหนดไว้ให้เป็นอาหารของปลาอายุ ๑.๕ - ๓ เดือน แต่ของชุมนุมสหกรณ์ฯ เป็นอาหารสำหรับปลาอายุ ๒ - ๓ เดือน โดยจังหวัดได้แจ้งผลการคัดเลือกให้ชุมนุมสหกรณ์ฯ ได้ทราบ และชุมนุม

สหกรณ์ฯ ได้ทำหนังสือคัดค้านผลการคัดเลือกดังกล่าวซึ่งทางจังหวัดได้ยืนยันตามข้อพิจารณาเดิม

สำหรับเหตุผลที่จังหวัดปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลให้แก่ผู้ถือหุ้นนั้น เพราะจังหวัดเห็นว่าผู้ถือหุ้นได้รับมอบอำนาจจากชุมนุมสหกรณ์ฯ ไม่ถูกต้อง โดยผู้มอบอำนาจต้องเป็นผู้บริหารของชุมนุมสหกรณ์ฯ มิใช่ประธานของชุมนุมสหกรณ์ฯ ตลอดจนข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถือหุ้นร้องขอเกี่ยวกับเอกสารการยื่นประกวดราคา เอกสารประกอบการยื่นประกวดราคาของผู้ประกวดราคาทุกรายนั้น หากเปิดเผยอาจก่อให้เกิดการได้เปรียบหรือเสียเปรียบในเชิงธุรกิจของบริษัทต่างๆ ที่เข้ายื่นประกวดราคาได้ จึงเห็นควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้ถือหุ้นร้องขอ

ผู้ถือหุ้นชี้แจงสรุปความได้ว่า ชุมชนสหกรณ์ฯ มีการบริหารงานในรูปของคณะกรรมการบริหารซึ่งในการยื่นประกวดราคาปุ๋ย เมล็ดพันธุ์พืช และพันธุ์ปลาต่อจังหวัดปทุมธานีนั้น ประธานชุมนุมสหกรณ์ฯ ได้รับมอบอำนาจตามมติของคณะกรรมการบริหารในการเข้ายื่นประกวดราคาดังกล่าว ต่อมาชุมนุมสหกรณ์ฯ ได้รับแจ้งจากจังหวัดปทุมธานีว่า ชุมชนสหกรณ์ฯ มีคุณสมบัติไม่ครบถ้วนตามข้อ ๒ (๒) ของประกาศประกวดราคาการจัดซื้อวัสดุการเกษตร โครงการฟื้นฟูเกษตรกรผู้ประสบอุทกภัย ปี ๒๕๕๐ ชุมชนสหกรณ์ฯ จึงต้องการทราบถึงการดำเนินการที่ถูกต้องเพื่อนำไปอธิบายให้ผู้บริหารชุมนุมสหกรณ์ฯ ได้ทราบและปฏิบัติให้ถูกต้องต่อไป ประธานชุมนุมสหกรณ์ฯ จึงมอบอำนาจให้ผู้ถือหุ้นยื่นขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวข้างต้นไปยังจังหวัดปทุมธานี แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผย จึงได้ขอทราบคำสั่งมายังคณะกรรมการฯ ในชั้นของการเข้าชี้แจงผู้ถือหุ้นแจ้งต่อคณะกรรมการฯ ว่า ข้อมูลข่าวสารที่ต้องการในขณะนี้ คือ ๑. สัญญาซื้อขายและเอกสารประกอบสัญญา และ ๒. เอกสารการยื่นประกวดราคาพร้อมทั้งเอกสารประกอบการยื่นประกวดราคาเฉพาะผู้ผ่านการประกวดราคา จำนวน ๓ รายเท่านั้น ส่วนเอกสารอื่นๆ นั้น ผู้ถือหุ้นไม่ต้องการ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร ได้พิจารณาข้อเท็จจริงซึ่งประกอบด้วยคำขอทราบ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนจังหวัดปทุมธานี คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้ถือหุ้น ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา และข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถือหุ้นต้องการมี ๒ รายการ คือ ๑. สัญญาซื้อขายและเอกสารประกอบสัญญา และ ๒. เอกสารการยื่นประกวดราคาและเอกสารประกอบการยื่นประกวดราคาเฉพาะผู้ผ่านการประกวดราคา จำนวน ๓ ราย โดยคณะกรรมการฯ พิจารณาเห็นว่า การประกวดราคาการจัดซื้อวัสดุการเกษตร โครงการฟื้นฟูเกษตรกรผู้ประสบอุทกภัย ปี ๒๕๕๐ ด้วยวิธีการอิเล็กทรอนิกส์ จังหวัดปทุมธานีได้ดำเนินการประกวดราคาเสร็จสิ้นแล้ว ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาซื้อขายและเอกสารประกอบสัญญา รวมถึงเอกสารการยื่นประกวดราคาและเอกสารประกอบการยื่นประกวดราคาของผู้ผ่านการประกวดราคาทั้ง ๓ ราย จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของทางราชการตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และไม่ต้องด้วยข้อยกเว้นตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน ส่วนประเด็นที่หน่วยงานอ้างว่าจะทำให้เกิดความเสียเปรียบในเชิงธุรกิจนั้น เมื่อพิจารณาเอกสารทั้งหมดแล้วเห็นว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารที่เป็นความลับในเชิงธุรกิจ ประกอบกับการประกวดราคาได้เสร็จสิ้นจนมีการทำสัญญาแล้ว จึงเห็นว่าไม่ทำให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบเชิงธุรกิจแต่อย่างใด อย่างไรก็ตาม เนื่องจากมีข้อมูลข่าวสารบางส่วนเป็นข้อมูลส่วนบุคคลได้แก่ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน และสำเนาบัตรประจำตัวผู้เสียภาษี ซึ่งได้รับความคุ้มครองให้ไม่ต้องเปิดเผย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร จึงวินิจฉัยให้จังหวัดปทุมธานีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้ถือหุ้นร้องขอ พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้ถือหุ้น ในส่วนข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเห็นควรไม่ให้เปิดเผย

ศาสตราจารย์ ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล

ประธานกรรมการ

ศาสตราจารย์ เกษม จันทรแก้ว

กรรมการ

ศาสตราจารย์ สมชาติ โสภณธนฤทธิ์

กรรมการ

ศาสตราจารย์พิเศษ สันทัต โรจน์สุนทร

กรรมการ

รองศาสตราจารย์ สุนทร มณีสวัสดิ์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร
ที่ วท ๒/๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปิดกั้นเว็บไซต์ในประเทศไทย

ผู้อุทธรณ์

:

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

:

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า กลุ่มผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (นาย ส.) เพื่อขอทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปิดกั้นเว็บไซต์ในประเทศไทย โดยอ้างถึงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารฯ รวมทั้งสิ้น ๒๐ ประเด็น ความโดยสรุปดังนี้

๑. ขอทราบรายชื่อกฎหมาย ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งราชการ คำสั่งสาร หรือการตีความของผู้เชี่ยวชาญกฎหมายที่มอบให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารหรือหน่วยงานอื่นๆ ของรัฐ ในการปิดกั้นเว็บไซต์ (บล็อก) หรือ “ขอความร่วมมือ” ในการบล็อกเว็บไซต์ในประเทศไทย

๒. หากกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอ้างเหตุผลเกี่ยวกับ “ความมั่นคงของชาติ” ในการบล็อกเว็บไซต์ ขอทราบรายชื่อ URL และ IP address ของเว็บไซต์แต่ละแห่งที่ถูกบล็อกด้วยเหตุผลดังกล่าว ตลอดจนข้อกฎหมายที่อธิบายการใช้เหตุผลนั้น และระยะเวลาการบล็อกเว็บไซต์แต่ละแห่ง

๓. กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารใช้หลักเกณฑ์อะไรบ้าง ในการกำหนดเหตุผลที่ใช้ในการบล็อกเว็บไซต์แต่ละแห่ง

๔. ใครเป็นผู้กำหนดหลักเกณฑ์ในข้อ ๓ ขอทราบรายชื่อและข้อมูลการติดต่อ

๕. ขอทราบนิยามโดยละเอียดที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารใช้ของศัพท์ทางกฎหมายดังต่อไปนี้ “ไม่เหมาะสม” “อนาจาร” และ “ผิดกฎหมาย”

๖. บุคคลใดในกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เป็นผู้ตัดสินใจว่าเว็บไซต์ใดบ้างที่สมควรบล็อก ขอทราบรายชื่อและข้อมูลการติดต่อ

๗. การตัดสินใจของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการบล็อกเว็บไซต์ เป็นการตัดสินใจของบุคคล (คนเดียวหรือหลายคน) หรือการตัดสินใจแต่ละครั้งต้องส่งไปยังคณะกรรมการให้ทบทวน พิจารณา และอนุมัติก่อน ขอทราบรายชื่อและตำแหน่งของทุกคนที่มีส่วนในการตัดสินใจดังกล่าว

๘. บุคคลในกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมีอำนาจเหนือบุคคลและคณะกรรมการในข้อ ๗ และเป็นผู้อนุมัติรายชื่อเว็บไซต์ที่ถูกบล็อก ขอทราบรายชื่อและข้อมูลการติดต่อ

๙. บุคคลในกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมีความรับผิดชอบขั้นสุดท้ายในการปิดกั้นบนอินเทอร์เน็ต ขอทราบรายชื่อและข้อมูลการติดต่อ

๑๐. กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้ใช้กระบวนการใดในการค้นหา URL (Uniform Record Locator) และหรือ IP address (Internet Protocol address) ที่ใช้ในการบล็อก

๑๑. กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารใช้กระบวนการทางเทคนิคใด ในการส่งต่อ (Redirect) ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไปยัง Cyber Clean/Cyber Inspector หรือข้อความผิดพลาด (Error message) ต่างๆ

รวมทั้งข้อความดังต่อไปนี้

- ๑๑.๑ “Access Denied (policy_denied)”
- ๑๑.๒ “Network Error (tcp_error) communication error”
- ๑๑.๓ “Network Error (tcp_error) Operation timed out”
- ๑๑.๔ “Network Error (dns_failure)”
- ๑๑.๕ [Browser] “can’t find the server”
- ๑๑.๖ [Browser] “can’t open the page-bad server response”
- ๑๑.๗ [Browser] “can’t open the page-server stopped responding”

๑๒. ขอรบรายชื่อบริษัท ตำแหน่ง และข้อมูลการติดต่อกับผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต (ISP) แต่ละรายที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารขอความร่วมมือในการบล็อกเว็บไซต์

๑๓. ขอรบรายลักษณะความสัมพันธ์ กระบวนการ ตลอดจนชื่อ ตำแหน่ง และข้อมูลการติดต่อขอความร่วมมือระหว่างกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมตำรวจ บริษัท กสท. โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) และหน่วยงานอื่นๆ ที่ให้ความร่วมมือในการบล็อกเว็บไซต์

๑๔. ขอรบรายชื่อหน่วยงานรัฐด้านการปราบปรามและการกำกับดูแลทั้งในประเทศและต่างประเทศที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารขอความร่วมมือในการบล็อกเว็บไซต์ พร้อมทั้งชื่อ ตำแหน่ง ข้อมูล การติดต่อ ตลอดจนรูปแบบและขอบเขตของความร่วมมือดังกล่าว

๑๕. ขอสำเนารายชื่อเว็บไซต์ที่ถูกบล็อก (Block list) ของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ฉบับสมบูรณ์

๑๖. ขอสำเนารายชื่อใดๆ ก็ตามที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารหรือบุคคลใดก็ตามที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารว่าจ้างมีอยู่ในความครอบครองของเว็บไซต์ที่ถูกบล็อกโดยหน่วยงานต่างๆ ของรัฐ รวมทั้งหน่วยงานดังต่อไปนี้

๑๖.๑ กรมตำรวจ

๑๖.๒ บริษัท กสท. โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน)

๑๗. ขอรบรายชื่อเว็บไซต์ที่ถูกบล็อกกระดานสนทนา (Internet forum) พร้อมด้วยเหตุผลในการปิดกั้นการแสดงความคิดเห็นที่สาธารณะ

๑๘. ต่อเนื่องจากข้อ ๑๕ ขอข้อมูลช่วงเวลาเวลาที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสั่งหรือขอความร่วมมือให้บล็อกเนื้อหาส่วนใดส่วนหนึ่งหรือทั้งหมดของเว็บไซต์ดังต่อไปนี้

๑๘.๑ 19sep.org

๑๘.๒ midnightuniv.org

๑๘.๓ prachatai.com

๑๙. ขอสำเนาจดหมายขอความร่วมมือที่หน่วยงานรัฐทั้งหมดรวมทั้งกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารด้วย ส่งไปยังกูเกิ้ล (Google) หรือ Search engine อื่นๆ ในการบล็อกเว็บไซต์ ไม่ว่าจะโดยวิธีการใดๆ ก็ตาม

๒๐. หากวิธีการบล็อกในข้อ ๑๙ รวมถึงการบล็อกด้วยการค้นหา (Keyword search) ขอรบรายชื่อบริษัท ตำแหน่ง และชื่อพร้อมข้อมูลการติดต่อของบุคคลที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารซึ่งเป็นผู้กำหนดรายชื่อบริษัทเหล่านั้น ต่อมากระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทก ๐๒๐๐.๑๔/๑๒๕๕ ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๐ ถึงมิสเตอร์ ซี ในฐานะหัวหน้าคณะผู้แทนถาวรไทยประจำสหประชาชาติ ณ กรุงเวียนนา ซึ่งแจ้งว่า กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารไม่ได้เป็นผู้ดำเนินการปิดกั้นเว็บไซต์ เพียงแต่เสนอแนะไปยังผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตให้ปฏิบัติตามหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ให้บริการ โดยแจ้งให้ทราบว่ารบรายชื่อเว็บไซต์ตามรายการที่ส่งให้ไปพิจารณานี้ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้ตรวจสอบจากข้อร้องเรียนของประชาชนแล้วเห็นว่า เป็นเว็บไซต์ที่สมควรปิดกั้นตามสาเหตุที่ไม่เหมาะสมตามที่แจ้งไปในแต่ละรายการ ซึ่งผู้ให้บริการปฏิบัติพิจารณารายการดังกล่าวและดำเนินการแตกต่างกันไปตามความเห็นของผู้ให้บริการ

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมิได้ไปบังคับให้ปฏิบัติแต่อย่างใด พร้อมทั้งชี้แจงตอบคำถามข้อสงสัยทั้ง ๒๐ ประเด็น ตามคำร้องขอข้อมูลข่าวสารของกลุ่มผู้อุทธรณ์ ซึ่งมีประเด็นเฉพาะที่ถือว่าเป็นคำสั่ง ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ความโดยสรุปคือ

คำชี้แจงข้อที่ ๑๒ แจ้งว่า ข้อมูลในการติดต่อกับผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต (ISP) เป็นข้อมูลของผู้ประกอบการโดยตรงจึงไม่สามารถให้ได้

คำชี้แจงข้อที่ ๑๕ แจ้งว่า รายชื่อเว็บไซต์ที่ถูกบล็อกนั้นไม่สามารถให้ได้ เนื่องจากเข้าข่ายยกเว้นที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ตามมาตรา ๑๕ (๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คำชี้แจงข้อที่ ๑๘ แจ้งว่า ข้อมูลบางส่วนไม่สามารถให้ได้ ซึ่งเป็นไปตามคำตอบข้อ ๑๕ ทั้งนี้ เนื่องจากมีเว็บไซต์ที่ผู้ร้องขอ กระทรวงได้ถูกฟ้องคดีและคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครอง

กลุ่มผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่อร้องขอให้พิจารณาดำเนินการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อการที่กลุ่มผู้อุทธรณ์จะได้รับข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอต่อไป

คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยคณะอนุกรรมการเฉพาะกิจพิจารณาสั่งเรื่องอุทธรณ์ ได้พิจารณาเห็นว่าการแจ้งผลการพิจารณาคำขอของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารประกอบการชี้แจงในข้อ ๑๒ ข้อ ๑๕ และข้อ ๑๘ ดังกล่าวแล้ว ถือว่าหน่วยงานของรัฐได้มีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ซึ่งผู้ร้องสามารถที่จะอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวได้ตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะรับไปพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ได้ และข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ต้องอาศัยความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านเทคโนโลยี จึงส่งเรื่องอุทธรณ์นี้ให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร เป็นผู้พิจารณาดำเนินการต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร รับคำอุทธรณ์ดังกล่าวไว้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และได้พิจารณาคำอุทธรณ์ประกอบเหตุผลคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารแล้ว เห็นว่า มีข้อเท็จจริงยังไม่เพียงพอที่จะพิจารณาวินิจฉัยได้ จึงมีมติให้เรียกเอกสารข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และให้เชิญกลุ่มผู้อุทธรณ์กับผู้แทนกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติม เพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัย ซึ่งสรุปคำชี้แจงของคู่กรณีได้ ดังนี้

กลุ่มผู้อุทธรณ์ประกอบด้วย นางสาว ก. นาย ข. และมิสเตอร์ ซี ร่วมกันชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า ได้ใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อสงสัยที่มีการปิดกั้นเว็บไซต์เกิดขึ้นในประเทศไทย ซึ่งการปิดกั้นเว็บไซต์ต่างๆ นั้น นอกจากเจ้าของเว็บไซต์จะได้รับความเสียหายแล้ว หากเว็บไซต์นั้นเป็นเว็บไซต์ที่ให้ความรู้กับสาธารณะ ในกรณีนี้สาธารณะก็จะได้รับผลกระทบความเสียหายไปด้วย และตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ รวมถึงรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ก็ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสามารถปิดกั้นเว็บไซต์ได้ ทั้งนี้ รวมถึงพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้กำหนดให้ต้องมีการยื่นคำขอต่อศาล เพื่อให้ศาลมีคำสั่งให้ปิดกั้นเว็บไซต์นั้น กลุ่มผู้อุทธรณ์จึงต้องการทราบว่า กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอาศัยกฎหมายใดในการกระทำการดังกล่าว และเว็บไซต์ที่ปิดกั้นมีเว็บไซต์ใดบ้าง และด้วยเหตุผลใด แม้ว่าในขณะนี้ข้อเท็จจริงว่ากระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมิได้กระทำการปิดเว็บไซต์แล้ว เพราะมีพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ออกมาบังคับใช้แล้ว แต่กลุ่มผู้อุทธรณ์ก็ยังต้องการข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอเพราะในขณะนี้เว็บไซต์จำนวนหนึ่งที่ถูกปิดกั้น เช่น เว็บไซต์ 19sep.org เว็บไซต์ midnightuniv.org และเว็บไซต์ prachatai.com โดยขณะนี้เจ้าของ และเป็นผู้ดูแลเว็บไซต์ midnightuniv.org ได้มีการฟ้องคดีกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารต่อศาลปกครองกลาง จึงต้องการข้อมูล

ดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ในการต่อสู้คดีดังกล่าวด้วย นอกจากนี้ข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอยังสามารถนำไปใช้ในการศึกษาวิจัย ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อสังคมในอนาคต และเพื่อความชัดเจนเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ กลุ่มผู้อุทธรณ์ ได้ชี้แจงเพิ่มเติม ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารที่ต้องการในข้อที่ ๑๒ หมายถึงข้อมูลในการติดต่อกับผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต (ISP) หมายถึง การติดต่อใดๆ ก็ตามระหว่างกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กับผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต (ISP) ที่กระทำให้เกิดความร่วมมือในการปิดกั้นเว็บไซต์ โดยไม่เป็นลายลักษณ์อักษรได้

ข้อมูลข่าวสารที่ต้องการในข้อ ๑๕ รายชื่อเว็บไซต์ที่ถูกปิดกั้น หมายถึง รายชื่อเว็บไซต์ที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ส่งไปยังผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต (ISP) เพื่อขอความร่วมมือในการปิดกั้นเว็บไซต์เหล่านั้น เนื่องจากข้อมูลข่าวสารที่ทางกลุ่มผู้อุทธรณ์มีอยู่มีจำนวนที่ไม่ตรงกับที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเคยให้ข่าว แต่หากกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารไม่สามารถให้รายชื่อเว็บไซต์ได้ ผู้อุทธรณ์ก็ขอให้เปิดเผยประเภท และเหตุผลของการแยกประเภทในการปิดกั้นเว็บไซต์นั้นๆ

ข้อมูลข่าวสารที่ต้องการในข้อที่ ๑๘ ช่วงระยะเวลาที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสั่งปิดกั้นเนื้อหาในเว็บไซต์ หมายถึง ช่วงระยะเวลาที่ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตไม่สามารถเข้าใช้เว็บไซต์นั้นๆ ได้ กลุ่มผู้อุทธรณ์ต้องการทราบว่า ในช่วงระยะเวลาที่เข้าไม่ได้นั้นเกิดขึ้นจากคำสั่งของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หรือเกิดจากผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต (ISP) โดยช่วงระยะเวลาที่กลุ่มผู้อุทธรณ์ต้องการตั้งแต่ในปี ๒๕๔๗ จนถึงปัจจุบัน

ผู้แทนกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้จัดส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ในข้อ ๑๕ และชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมิได้ทำการปิดกั้นเว็บไซต์ใด แต่เป็นการขอความร่วมมือโดยเมื่อได้รับแจ้งว่ามีเว็บไซต์ที่มีเนื้อหาไม่เหมาะสม แนวทางปฏิบัติของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยหน้าที่ผู้รับผิดชอบก็จะโทรศัพท์หรือประสานผ่านทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) ไปยังผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต (ISP) เพื่อขอความร่วมมือในการพิจารณาปิดกั้นเว็บไซต์ดังกล่าว อย่างไรก็ตามตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๐ เมื่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ มีผลบังคับใช้ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารก็ไม่ได้ดำเนินการดังกล่าวอีก ส่วนข้อมูลข่าวสารในข้อที่ ๑๒ และข้อที่ ๑๘ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารไม่มีข้อมูลตามที่กลุ่มผู้อุทธรณ์ร้องขอ เพราะกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารไม่ได้มีการทำเป็นหนังสือและข้อมูลการติดต่อทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) ก็ไม่มีอยู่แล้วเช่นกัน อย่างไรก็ตามก็ จะขอไปตรวจสอบอีกครั้งและจะแจ้งให้คณะกรรมการฯ ทราบต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร ได้พิจารณา คำชี้แจงของคู่กรณีในเบื้องต้น ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารจัดส่งมาตามหนังสือด่วนที่สุด ที่ ทก ๐๒๑๒.๒/๙๒๗ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ แล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารที่จะพิจารณาวินิจฉัยมีบางประเด็นยังไม่ชัดเจน จึงมอบให้ฝ่ายเลขานุการฯ สอบถามข้อเท็จจริงเพิ่มเติม และให้ติดตามผลการตรวจสอบตามที่ผู้แทนกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้ชี้แจงให้คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ทราบ และขอให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้มีหนังสือชี้แจงเป็นหลักฐานด้วย

ต่อมากระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทก ๐๒๑๒.๒/๑๔๐๘ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร โดยได้จัดส่งสำเนารายชื่อผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตมาด้วย จำนวน ๑ ชุด พร้อมทั้งชี้แจงเป็นข้อความด้วยว่า

๑. การขอความร่วมมือไปยังผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต ในการขอให้ยุติหรือระงับการเผยแพร่เว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสมของกระทรวงฯ นั้น เป็นการดำเนินการก่อนพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ มีผลบังคับใช้ และก่อนที่พระราชบัญญัติดังกล่าวนี้มีผลบังคับใช้ กระทรวงฯ มิได้มีหนังสือไปขอความร่วมมือ แต่ได้มีการดำเนินการโดยการประสานขอความร่วมมือในลักษณะการเสนอแนะไปยังผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตโดยอาศัยการติดต่อผ่านทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) ทั้งนี้เพื่อเป็นการป้องกันและมิให้เกิดมีช่องทางที่จะนำไปสู่การเผยแพร่ต่อ หากมี

ผู้รับรู้มากขึ้นหรือหลากหลายขึ้นจะทำให้ง่ายต่อการนำไปขยายการเผยแพร่ต่อไปได้

๒. กระทรวงฯ ไม่เคยมีหนังสือติดต่อขอความร่วมมือไปยังผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต แต่มีการติดต่อกันเพื่อร่วมช่วยกันในการแก้ปัญหาทางสังคมในการเฝ้าระวัง ตรวจสอบ และป้องกัน ซึ่งผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตเองก็มีส่วนที่ต้องรับผิดชอบ และต้องปฏิบัติตามอยู่ภายใต้กฎหมาย เช่น กฎหมายการประกอบกิจการ ได้แก่ พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ ประกอบกับข้อ ๑๓ และข้อ ๑๕ แห่งประกาศคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการขอรับใบอนุญาตการให้บริการอินเทอร์เน็ต ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๘ ที่กำหนดให้คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติมีอำนาจระงับ ยกเลิกหรือเพิกถอนใบอนุญาตการให้บริการอินเทอร์เน็ตได้ ในกรณีจำเป็นต้องปกป้องความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตละเลยมาตรการเพื่อสังคมที่จะต้องพึงระมัดระวังมิให้ผู้ให้บริการนำเครือข่ายอินเทอร์เน็ตไปใช้โดยมิชอบ หรือเผยแพร่ข้อมูลที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชนอีกด้วย

สำหรับในส่วนของกระทรวงฯ นั้น มีการติดต่อกับผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตในเรื่องการเสนอแนะการให้บริการ รวมทั้งเป็นการแจ้งเตือนผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตทราบและปฏิบัติตามกฎหมายด้วย ในลักษณะเมื่อกระทรวงฯ ได้รับเรื่องที่มีการร้องขอมาจากหลายภาคส่วน ทั้งส่วนราชการและประชาชนทั่วไปเป็นผู้แจ้งเข้ามา เมื่อดำเนินการตรวจสอบพบว่าปรากฏเป็นจริงตามแจ้ง พร้อมมีเหตุผลว่าเป็นกรณีที่มีการเผยแพร่เนื้อหาประเภทใด เช่น มีการเผยแพร่เนื้อหาที่ไม่เหมาะสมเกี่ยวกับการหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ ซึ่งในการติดต่อนั้น อาศัยช่องทางการติดต่อผ่านทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) ดังกล่าวแล้ว

๓. สำหรับเว็บไซต์ 19sep.org, midnighthtuniv.org และ prachatai.com ขอชี้แจงว่าเว็บไซต์ midnighthtuniv.org ได้มีการร้องเรียนเรื่องนี้สู่การพิจารณาของศาลปกครอง และคดีนี้ทางศาลปกครองมีคำสั่งแล้ว ส่วนอีก ๒ เว็บไซต์เป็นกรณีที่เกิดในช่วงของการเปลี่ยนแปลงการปกครอง เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ ที่ผ่านมา ซึ่งได้มีคำสั่งคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๕/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๙ และมีประกาศหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๑๐ วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๙ เรื่อง ขอความร่วมมือในการนำเสนอข่าว โดยขอความร่วมมือสื่อมวลชนทุกสำนัก ทุกประเภท ทุกแขนง ให้เสนอข่าวตามความเป็นจริงและสร้างสรรค์ ซึ่งในสถานการณ์ขณะนั้น กระทรวงฯ พบว่ามีการเสนอข่าวสารหลากหลาย ความเห็นไม่เป็นไปในทางสร้างสรรค์ก่อให้เกิดความแตกแยก มีบางเว็บไซต์ที่ผู้ให้บริการไม่สามารถเข้าถึงได้เนื่องจากได้ปิดการให้บริการเองชั่วคราว

๔. ข้อมูลข่าวสารตามข้อที่ ๑๒ ข้อที่ ๑๕ และข้อที่ ๑๘ นั้น ขอชี้แจงเพิ่มเติม ดังนี้

๔.๑ ข้อที่ ๑๒ ขอทราบชื่อ ตำแหน่ง และข้อมูลการติดต่อสำหรับผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตแต่ละรายที่กระทรวงฯ ขอความร่วมมือในการบล็อกเว็บไซต์ ขอชี้แจงว่า ข้อมูลส่วนนี้เป็นข้อมูลที่ทราบกันโดยทั่วไป จึงมีได้อยู่ในครอบครองของกระทรวงฯ ซึ่งสามารถเข้าไปตรวจสอบได้ ตามรายชื่อและที่อยู่ของผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตที่สามารถสืบค้น หรือเรียกดูได้จากเว็บไซต์ของผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตนั้นๆ ซึ่งกระทรวงฯ เอง ก็ได้ประมวลสรุปดังเอกสารแนบ ๑ สำหรับข้อมูลการติดต่ออื่นๆ ไม่มี เนื่องจากเป็นการติดต่อผ่านทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) ด้วยเหตุผลเพื่อเป็นการป้องกัน และมิให้เกิดมีช่องทางที่จะนำไปสู่การเผยแพร่ต่อดังกล่าวแล้ว

๔.๒ ข้อ ๑๕ ขอสำเนารายชื่อเว็บไซต์ที่ถูกบล็อก (Block list) ฉบับสมบูรณ์ ขอชี้แจงว่าได้จัดส่งข้อมูลดังกล่าวให้กับคณะกรรมการฯ ไปแล้วตามหนังสือกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ด่วนที่สุด ที่ ทก ๐๒๑๒.๒/๙๒๗ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

๕. กรณีการขอความร่วมมือ ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตได้ให้ความร่วมมือกับกระทรวงฯ เป็นอย่างดี โดยเป็นการร่วมมือในลักษณะของการช่วยกันในการแก้ไขปัญหาทางสังคม เพื่อความสงบเรียบร้อยและไม่ขัดต่อศีลธรรมอันดีงามของประชาชน ดังนั้น จึงไม่มีกรณีที่ต้องกำหนดระเบียบปฏิบัติไว้แต่อย่างใด

๖. กระทรวงฯ ขอเรียนว่า ไม่มีคำสั่งของกระทรวงฯ ที่เกี่ยวกับการขอความร่วมมือในการปิดกั้นเว็บไซต์ สำหรับ

การดำเนินการอย่างอื่นนั้น กระทรวงฯ เคยมีการประชุมหารือร่วมกับผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นการหารือร่วมกันหาแนวทางการแก้ไขปัญหาการเผยแพร่สื่อที่ไม่เหมาะสมทางอินเทอร์เน็ต

๗. ข้อมูลที่กระทรวงฯ จัดส่งมาตามหนังสือ ที่ ทก ๐๒๑๒.๒/๙๒๗ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ นั้น ขอชี้แจงว่าเป็นรายชื่อเว็บไซต์ที่ขอความร่วมมือไปยังผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต ซึ่งรายชื่อดังกล่าวมีทั้งเว็บไซต์ที่มีเนื้อหาหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ เว็บไซต์ที่เผยแพร่ข้อมูลกระทบต่อความมั่นคงของชาติและเว็บไซต์ที่นำเสนอข้อมูลที่ขัดต่อกฎหมายหรือศีลธรรม เช่น การเผยแพร่สื่อลามกอนาจาร หลอกหลวงประชาชน โฆษณาขายสารเสพติดหรือสิ่งของที่ผิดกฎหมาย ดังนั้น ในการเปิดเผยข้อมูลให้กับผู้หนึ่งผู้ใดแล้ว ซึ่งถ้าผู้นั้นนำไปเผยแพร่ต่อในทางใดทางหนึ่ง อาจเกิดผลกระทบต่องสังคมส่วนรวม หรือความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือก่อให้เกิดการกระทำความผิดอย่างต่อเนื่องขึ้นอีก เช่น ในกรณีของเว็บไซต์ที่มีเนื้อหาหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ หรือบางกรณีที่มีข้อมูลอันมีลักษณะผิดต่อกฎหมายหรือขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจึงเป็นข้อห่วงกังวลอย่างยิ่งเกรงว่าจะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้นั้นนำข้อมูลไปใช้ให้เกิดการกระทำความผิดขึ้น หรือที่สำคัญอย่างยิ่งต่อความรู้สึกของสังคมไทย รวมถึงความจำเป็นยิ่งยวดที่จะต้องปกป้องชื่อเสียงและความศักดิ์สิทธิ์ของสถาบันหลักของประเทศ นอกจากนี้ อาจเกิดผลกระทบที่จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร ได้พิจารณาข้อเท็จจริงซึ่งประกอบด้วยคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของกลุ่มผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารจัดส่งมาและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่กลุ่มผู้อุทธรณ์ต้องการตามข้อที่ ๑๒ มีเพียงข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาพร้อมกับหนังสือกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ส่วนที่สุด ที่ ทก ๐๒๑๒.๒/๑๔๐๕ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ได้แก่ บัญชีรายชื่อผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตที่ยื่นขอรับใบอนุญาต โดยมีข้อมูลที่จะบ่งชี้รายละเอียดว่ายื่นขอใบอนุญาตแบบใดให้บริการอะไรบ้าง เบอร์โทรศัพท์ติดต่อบางราย และระยะเวลาที่ขออนุญาต ซึ่งจำนวนทั้งสิ้น ๑๐๙ ราย และข้อมูลข่าวสารที่กลุ่มผู้อุทธรณ์ต้องการตามข้อที่ ๑๕ มีเพียงข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาพร้อมกับหนังสือกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ส่วนที่สุด ที่ ทก ๐๒๑๒.๒/๙๒๗ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ได้แก่ รายชื่อเว็บไซต์ที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารขอความร่วมมือไปยังผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตในการขอให้ยุติหรือระงับการเผยแพร่เว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม และเป็นการดำเนินการก่อนพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ มีผลบังคับใช้ โดยการประสานขอความร่วมมือดังกล่าวมิได้มีหนังสือไปขอความร่วมมือแต่อย่างใด แต่ได้ดำเนินการในลักษณะการเสนอแนะไปยังผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตโดยอาศัยการติดต่อผ่านทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) ซึ่งข้อมูลข่าวสารข้อที่ ๑๕ มีจำนวนเว็บไซต์ที่ถูกบล็อกจำนวนทั้งสิ้น ๑,๘๙๓ ราย โดยระบุเหตุผลที่ถูกบล็อกประกอบด้วยรายชื่อเว็บไซต์ต่างๆ ดังกล่าว ซึ่งประกอบด้วยรายชื่อเว็บไซต์ที่ถูกบล็อกด้วยเหตุผลเผยแพร่ภาพสื่อลามกอนาจาร จำนวน ๑,๖๖๓ ราย เว็บไซต์ที่เผยแพร่ข้อมูลกระทบต่อความมั่นคงของชาติ จำนวน ๒๑ ราย เว็บไซต์ที่มีเนื้อหาที่อาจหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ จำนวน ๒๖ ราย เว็บไซต์ที่ขัดต่อกฎหมายเกี่ยวกับการพนัน จำนวน ๒๑ ราย เว็บไซต์ที่หลอกหลวงประชาชนโดยโฆษณาเผยแพร่ขายสิ่งผิดกฎหมายในลักษณะเป็น VCD จำนวน ๑๖๑ ราย เว็บไซต์เผยแพร่ข้อมูลที่ขัดต่อศีลธรรมทางศาสนา จำนวน ๑ ราย สำหรับข้อมูลข่าวสารข้อที่ ๑๘ นั้น เนื่องจากกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารชี้แจงว่าไม่เคยมีหนังสือสั่งการหรือขอความร่วมมือไปยังผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต แต่มีการติดต่อกันเพื่อร่วมกันในการช่วยกันเฝ้าระวังตรวจสอบและป้องกัน ซึ่งผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตเองก็มีส่วนรับผิดชอบและต้องปฏิบัติตามกฎหมายอยู่แล้ว ข้อมูลข่าวสารส่วนนี้ในข้อ ๑๘ เป็นกรณีที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้แจ้งปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามคำขอ จึงไม่มีประเด็นให้พิจารณาวินิจฉัยได้

ทั้งนี้ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร พิจารณาเห็นว่า ข้อมูลตามข้อที่ ๑๒ ที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้ประมวลสรุปแล้วจัดส่งมาให้คณะกรรมการวินิจฉัยฯ นั้นเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยโดยทั่วไปอยู่แล้ว เพียงแต่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้ประมวลสรุปจัดทำขึ้นและมีอยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล

ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่เปิดเผยได้ สำหรับข้อมูลข่าวสารข้อที่ ๑๕ นั้น จากคำชี้แจงของผู้แทนกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารไม่มีเหตุที่จะฟังได้ว่า การเปิดเผยจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงตามมาตรา ๑๕ (๑) หรือทำให้การบังคับกฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕(๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ตามที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้ชี้แจงแต่อย่างใด เนื่องจากผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตที่ยื่นขอรับใบอนุญาตทุกรายต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดอยู่แล้ว และการบล็อกเว็บไซต์เป็นเพียงกรณีการขอความร่วมมือผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตช่วยเฝ้าระวังตรวจสอบร่วมกันหาแนวทางแก้ปัญหาการเผยแพร่ที่ไม่เหมาะสมทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งไม่เกี่ยวกับการใช้อำนาจตามกฎหมายของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่จะสามารถปิดกั้นเว็บไซต์ได้ อย่างไรก็ตามรายชื่อเว็บไซต์ทั้งหมดที่ถูกบล็อกนั้น การเปิดเผยรายชื่อดังกล่าวอาจกระทบต่อส่วนได้เสียของเจ้าของเว็บไซต์ที่มีรายชื่อเหล่านั้นได้ และจากการชี้แจงด้วยวาจาของกลุ่มผู้อุทธรณ์ว่าต้องการข้อมูลเพื่อเป็นประโยชน์ในการศึกษาทางวิชาการว่ามีเว็บไซต์ที่ถูกบล็อกจำนวนเท่าใด ถูกบล็อกด้วยเหตุผลใดบ้าง ดังนั้นจึงเห็นสมควรให้เปิดเผยจำนวนเว็บไซต์ที่ถูกบล็อกในลักษณะของข้อมูลกลุ่มที่จำแนกแยกประเภท โดยให้ได้ว่ามีเว็บไซต์ที่ถูกบล็อกด้วยเหตุใด จำนวนเท่าใดเท่านั้น ซึ่งการรวบรวมและจำแนกแยกประเภทดังกล่าวได้ปรากฏในคำวินิจฉัยนี้แล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร จึงมีมติให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ข้อที่ ๑๒ ทั้งหมด และข้อที่ ๑๕ ในลักษณะเป็นกลุ่มแยกประเภทเว็บไซต์ที่ถูกบล็อกตามที่คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้ระบุไว้ข้างต้นแล้ว สำหรับข้อมูลข่าวสารข้อที่ ๑๘ ให้ยกอุทธรณ์

ศาสตราจารย์ ไพศิษฐ์ พิพัฒนกุล

ประธานกรรมการ

ศาสตราจารย์ เกษม จันทรแก้ว

กรรมการ

ศาสตราจารย์พิเศษ สันหัด โรจนสุนทร

กรรมการ

รองศาสตราจารย์ สุนทร มณีสวัสดิ์

กรรมการ

ศาสตราจารย์ สมชาติ โสภณรณฤทธิ์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร
ที่ วท ๓/๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม

ผู้อุทธรณ์

:

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

:

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า คณะอนุกรรมการสิทธิในการจัดการที่ดินและป่า คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ได้มีหนังสือขอให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) จัดส่งรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการโรงถลุงเหล็ก อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ของบริษัท โรงถลุงเหล็ก ก. และ สผ. พิจารณาเห็นว่าการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อโครงการ จึงมีหนังสือ ที่ ทส ๑๐๐๙๓/๑๑๒๘ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ สอบถามบริษัทฯว่าจะคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวหรือไม่และให้แจ้ง สผ. ทราบด้วย

บริษัทฯ จึงได้มีหนังสือที่ คพ ๐๐๙/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึง สผ. เพื่อขอคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการโรงถลุงเหล็ก อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ของบริษัทฯ ซึ่งเป็นข้อมูลที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของ สผ. เนื่องจากบริษัทฯ เห็นว่า รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการโรงถลุงเหล็ก อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่ได้ส่งให้ สผ. นั้น ยังไม่เป็นที่สรุปและได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการแต่อย่างใด ประกอบกับยังมีประเด็นคำถามและข้อเสนอสอดแทรกเพิ่มเติมที่ต้องการดำเนินการตามที่ สผ. มีหนังสือ ที่ ทส ๑๐๐๙๓/๑๑๐๘๕ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ และอยู่ในระหว่างการรวบรวมและเสนอเพิ่มเติม รวมทั้งข้อมูลของโครงการดังกล่าวยังไม่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการผู้ชำนาญการ โดยอาจจะมีการเปลี่ยนแปลงซึ่งต้องทำการวิเคราะห์ หากมีการหยิบยกหรือนำไปเผยแพร่โดยไม่ครบถ้วน อาจก่อให้เกิดความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนและจะส่งผลกระทบต่อการศึกษาของคณะกรรมการผู้ชำนาญการ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และโครงการดังกล่าวได้

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๐๐๙๓/๒๗๔๐ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๑ ถึงกรรมการผู้จัดการบริษัทฯ แจ้งว่า สผ. ได้นำคำคัดค้านของบริษัทฯ เสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการบริหารและกลั่นกรองข้อมูลข่าวสารใน สผ. ครั้งที่ ๑/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๑ แล้ว ที่ประชุมพิจารณาเห็นมติเห็นว่าคำคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการโรงถลุงเหล็ก อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ของบริษัทฯ ฟังไม่ขึ้น เนื่องจากรายงานดังกล่าวเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการ ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงทั่วไป และไม่มีข้อมูลเทคนิคพิเศษแต่อย่างใด จึงมีมติเห็นชอบให้เปิดเผยข้อมูลรายงานดังกล่าว หากบริษัทฯ ไม่เห็นด้วยสามารถอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในสิบห้าวันนับแต่ได้รับแจ้งคำสั่งนั้น ตามความหมายมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

บริษัทฯ โดย นาย ว. กรรมการผู้จัดการ (ผู้อุทธรณ์) จึงมีหนังสือ ที่ คพ ๐๓๔/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของ สผ. โดยชี้แจงว่า บริษัทฯ ได้รับแจ้งมติของคณะกรรมการบริหารและกลั่นกรองข้อมูลข่าวสารใน สผ. เมื่อวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๑ พร้อมทั้งมีความเห็นได้แย้งมีความโดยสรุปว่า

ข้อ ๑ ต่อประเด็นที่คณะกรรมการบริหารฯ ดังกล่าวเห็นว่า ข้อมูลในรายงานฯ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการวิเคราะห์ผลกระทบ

ต่อสิ่งแวดล้อมของโครงการ ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงทั่วไป และไม่มีข้อมูลเทคนิคพิเศษแต่อย่างใดนั้น บริษัทฯ เห็นว่า ข้อมูลในรายงานฯ ดังกล่าว ถือว่าเป็นความลับทางการค้าของบริษัทฯ ซึ่งมีทั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการผลิต เช่น กรรมวิธีการผลิต ความสามารถในการผลิตและเทคนิคพิเศษที่ใช้ในการถลุงเหล็ก ซึ่งในวงการอุตสาหกรรมเหล็กโลก ย่อมมีวิธีการและกระบวนการผลิตที่แตกต่างกัน หากข้อมูลในส่วนนี้ถูกเปิดเผยออกสู่สาธารณะย่อมทำให้บริษัทฯ ได้รับความเสียหาย เนื่องจากคู่แข่งทางการค้าสามารถนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ในทางใดทางหนึ่งเพื่อประโยชน์ทางการค้าได้

ข้อ ๒ เนื่องจากโครงการโรงถลุงเหล็กดังกล่าวเป็นโครงการขนาดใหญ่ และมีกลุ่มเอ็นจีโอได้คัดค้านการก่อสร้างโรงงานอยู่ในขณะนี้ ซึ่งปัจจุบัน สม. เองก็แจ้งให้บริษัทฯ นำส่งข้อมูลเพิ่มเติม โดยจะต้องนำเอกสารและชี้แจงเพิ่มเติมในบางประเด็นตามข้อแนะนำ ดังนั้น การที่จะเผยแพร่ข้อมูลในรายงานดังกล่าวที่ยังไม่สมบูรณ์ต่อสาธารณะย่อมอาจถูกกลุ่มคัดค้านนำไปใช้ประชาสัมพันธ์ในทางที่ผิด และอาจก่อให้เกิดความเสียหายกับโครงการดังกล่าวได้อย่างร้ายแรง โดยเฉพาะอาจเกิดความเข้าใจผิดที่ยากจะแก้ไขหรือทำความเข้าใจได้ในระยะเวลาอันสั้น หรืออาจถึงขั้นไม่สามารถแก้ไขได้เลย

ดังตัวอย่างที่มีกลุ่มผู้คัดค้านพยายามเสนอข้อมูลว่าโครงการดังกล่าวจะก่อให้เกิดฝุ่นถึง ๓๐๐,๐๐๐ ตัน โดยไม่พุดให้ครบถ้วนว่าทางบริษัทฯ มีวิธีการจัดการต่างๆ ไม่ให้ฝุ่นฟุ้งกระจายโดยมีเทคโนโลยีที่ศึกษาและนำเสนอไว้แล้ว ทำให้เกิดความหวาดกลัวได้ อีกทั้งเป็นที่ทราบกันดีว่า ข้อมูลการศึกษาต่างๆ ในรายงานดังกล่าว ในเรื่องของการศึกษาวิเคราะห์ทางด้านผลกระทบและมาตรการป้องกันแก้ไขด้านต่างๆ ที่ครอบคลุมทุกด้าน ไม่เฉพาะด้านสิ่งแวดล้อม แต่ยังรวมถึงด้านเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งมีความอ่อนไหวและซับซ้อนที่จำเป็นต้องอาศัยข้อมูลประกอบที่รอบด้านหรือเหตุผลทางวิชาการสนับสนุนที่เพียงพอ

ดังนั้น หากมีการนำไปเผยแพร่ต่อบุคคลหรือสาธารณชนในขณะนี้ไม่เป็นที่สุจริตของมาตรการป้องกันแก้ไขผลกระทบแล้ว ย่อมเป็นไปได้ว่าอาจมีผลต่อความเข้าใจและอาจตื่นตระหนก ทำให้เกิดความเข้าใจผิด ตลอดทั้งเกิดความเสียหายต่อการพัฒนาโครงการ จนอาจถึงขั้นไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้หรือทำให้โครงการต้องล้มเลิกไป ทั้งที่เป็นโครงการขนาดใหญ่ที่มีความสำคัญต่อแผนพัฒนาประเทศทั้งในระดับประเทศและท้องถิ่น ดังที่ปรากฏเป็นตัวอย่างมาแล้วหลายกรณีที่มีโครงการขนาดใหญ่ที่มีความสำคัญต้องล้มเลิกไป ซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและทำลายความเชื่อมั่นในการลงทุนจากต่างประเทศต่อประเทศไทยอย่างมาก

ข้อ ๓ บริษัทฯ เห็นว่า รายงานดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่เข้าข่ายได้รับความคุ้มครองตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากข้อมูลข่าวสารในรายงานดังกล่าวเป็นข้อมูลที่เป็นความลับทางการค้าและความลับในกระบวนการผลิต ซึ่งบริษัทฯ ได้แสดงความประสงค์ไว้เป็นที่ชัดเจนแล้วว่า ยังไม่ต้องการให้เปิดเผยข้อมูลสู่สาธารณะในขณะนี้ ดังนั้น บริษัทฯ จึงขอให้คณะกรรมการฯ นำข้อกฎหมายนี้มาบังคับให้เป็นคุณกับทางบริษัทฯ ด้วย

คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยคณะอนุกรรมการเฉพาะกิจพิจารณาส่งเรื่องอุทธรณ์อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ พิจารณาแล้วเห็นว่า การอุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของผู้อุทธรณ์เป็นไปตามความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะรับพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์นี้ได้ และข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ต้องอาศัยความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร เป็นผู้พิจารณาดำเนินการต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตรรับคำอุทธรณ์ดังกล่าวไว้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ตามมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว โดยได้พิจารณาคำอุทธรณ์ประกอบกับเหตุผลของ สม. แล้วเห็นว่า มีข้อเท็จจริงยังไม่เพียงพอที่จะพิจารณาวินิจฉัยได้ จึงมีมติให้เรียกเอกสารข้อมูลตามอุทธรณ์ และให้เชิญผู้อุทธรณ์กับผู้แทน สม. มาชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติม เพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัย ซึ่งสรุปคำชี้แจงของคู่กรณีได้ดังนี้

สม. ได้มีหนังสือ ส่วนที่สุด ที่ ทส ๐๐๐๙.๓/๔๔๑๑ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๑ มอบหมายให้ผู้แทนไปชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พร้อมทั้งจัดส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มาประกอบการพิจารณาด้วย

ซึ่งผู้แทน สผ. ชี้แจงเพิ่มเติมด้วยวาจาสรุปความได้ว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ มีเอกสารจำนวนทั้งสิ้น ๔ ฉบับ ประกอบด้วย ๑) รายงานการศึกษามลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการโรงถลุงเหล็ก อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รายงานฉบับหลัก ๒) รายงานการศึกษามลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการโรงถลุงเหล็ก อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รายงานภาคผนวก ๓) รายงานการศึกษามลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการโรงถลุงเหล็ก อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ข้อมูลเพิ่มเติมตอบข้อพิจารณาข้อที่ ๑ - ๔ และ ๔) รายงานการศึกษามลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการโรงถลุงเหล็ก อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ข้อมูลเพิ่มเติมตอบข้อพิจารณาข้อที่ ๕ - ๘ ซึ่งรายงานฉบับที่ ๓) และฉบับที่ ๔) เป็นรายงานที่บริษัทฯ จัดทำขึ้นเพิ่มเติมตามประเด็นในหนังสือของ สผ. ส่วนที่ ๒ ที่ ทส ๑๐๐๙.๓/๑๑๐๘๕ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ ซึ่งได้รับขอให้บริษัทฯ พิจารณาดำเนินการ เนื่องจาก สผ. ได้ตรวจสอบรายงานการศึกษามลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการโรงถลุงเหล็ก อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รายงานฉบับหลัก และฉบับภาคผนวกแล้ว เห็นว่ายังมีข้อมูลไม่ครบถ้วนและไม่ชัดเจนเพียงพอ ทั้งนี้ เอกสารทั้ง ๔ ฉบับ ผู้แทน สผ. ได้ยืนยันความเห็นตามที่คณะกรรมการบริหารและกลั่นกรองข้อมูลข่าวสารใน สผ. ได้พิจารณาเห็นว่าควรเปิดเผยได้ เนื่องจากเป็นข้อมูลข้อเท็จจริงทั่วไป และไม่มีข้อมูลเทคนิคพิเศษแต่อย่างใด ซึ่งได้เคยแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบไปแล้ว ในส่วนของเอกสารฉบับที่ ๓) และฉบับที่ ๔) นั้น บริษัทฯ ได้นำส่ง สผ. ตามหนังสือที่ คพ ๐๓๗/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๑ ซึ่ง สผ. จะได้นำเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการผู้ชำนาญการเพื่อพิจารณาต่อไป โดยไม่เพิ่มประเด็นอีกแต่จะพิจารณาในรายละเอียดเท่านั้น

นอกจากคำชี้แจงดังกล่าวแล้ว ผู้แทน สผ. ชี้แจงอีกว่า หากต้องรอให้รายงานดังกล่าวผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการผู้ชำนาญการก่อน ประชาชนจะไม่มีโอกาสวิจารณ์ตรวจสอบแก้ไขได้ ซึ่งกรณีดังกล่าวนี้อาจถึงขั้นต้องมีการจัดการประชาพิจารณ์ก่อนที่จะดำเนินโครงการด้วย หากคณะกรรมการผู้ชำนาญการได้รับฟังความเห็นของประชาชนผู้มีส่วนได้เสียแล้ว อาจทำให้การพิจารณาเป็นไปอย่างละเอียดรอบคอบยิ่งขึ้น และการเปิดเผยรายงานในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการผู้ชำนาญการนี้ สผ. ก็ยังไม่ได้วางแนวทางปฏิบัติที่แน่นอนว่าจะเปิดเผยได้หรือไม่ เพียงใด

คณะผู้แทนบริษัทฯ (ผู้อุทธรณ์) ร่วมกันชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมด้วยวาจาประกอบกับเอกสารหลักฐานที่นำมาแสดงต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสรุปความได้ว่า รายงานดังกล่าวยังเป็นรายงานที่ไม่สมบูรณ์ เพราะจะต้องได้รับการพิจารณาเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการก่อน ซึ่งโดยสภาพของรายงานขณะนี้อยู่ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการผู้ชำนาญการที่อาจต้องมีการจัดทำแก้ไขเพิ่มเติมได้อีก จึงยังเป็นข้อมูลข่าวสารที่ยังไม่เป็นที่ยุติสามารถเปลี่ยนแปลงได้อีก จึงยังไม่สมควรเปิดเผยเป็นการทั่วไป เนื่องจากมีข้อเท็จจริงว่าในระหว่างที่ผ่านมาเคยมีกลุ่มบุคคลได้นำข้อมูลไปเผยแพร่ต่อสาธารณชนในลักษณะที่ไม่ครบถ้วน โดยเผยแพร่ข้อมูลเฉพาะส่วนที่ไม่ครอบคลุมเนื้อหาทุกมาตรการป้องกันแก้ไขผลกระทบด้านต่างๆ อย่างครบถ้วน ทำให้บริษัทฯ ได้รับความเสียหาย และในการยื่นเสนอรายงานดังกล่าว บริษัทฯ ก็ได้ส่งหนังสือที่จะไม่ให้นำข้อมูลไปเปิดเผย เนื่องจากเห็นว่าหากโครงการต้องยุติลงด้วยเหตุประการใดก็ตาม การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวในเวลาที่ยังไม่สมควรจะทำให้ได้รับผลกระทบในทางธุรกิจของบริษัทฯ ได้ ซึ่งถือเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่ สผ. อาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ และในการจัดทำรายงานดังกล่าวเสนอต่อ สผ. นั้น เป็นการดำเนินการตามขั้นตอนที่กำหนดในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ยังไม่เสร็จสิ้นตามกระบวนการที่กฎหมายดังกล่าวกำหนด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร ได้พิจารณาคำสั่งไม่รับฟังคัดค้าน คำอุทธรณ์ และคำชี้แจงเพิ่มเติมของผู้กรณี ประกอบกับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ที่ สผ. จัดส่งมาตามหนังสือส่วนที่ ๒ ที่ ทส ๑๐๐๙.๓/๔๔๑๑ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๑ แล้วเห็นว่าเหตุผลตามคำสั่งไม่รับฟังคัดค้านของ สผ. และคำชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมของผู้แทน สผ. นั้น ยังไม่พอรับฟังได้ว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ก่อนที่คณะกรรมการผู้ชำนาญการจะได้พิจารณา มีผลดีมากกว่าผลเสีย เนื่องจากการที่สาธารณชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารที่ยังไม่เป็นที่ยุติอาจทำให้เกิดความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนได้ และหากมีการนำไปอ้างอิง อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อบริษัทฯ และผู้เกี่ยวข้องได้ โดยเฉพาะกรณีที่น่าปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีผู้นำข้อมูลบางส่วนไปเผยแพร่อย่างไม่ครบถ้วน มีการหยิบยกข้อมูลบางเรื่องบางประเด็นนำไปเผยแพร่เพื่อประโยชน์ในทางที่ไม่สมควรโดยมิได้คำนึงถึงผลกระทบต่อประโยชน์ของเอกชนที่

เกี่ยวข้องแต่อย่างใด ประกอบกับ สผ. ก็ได้มีการวางระเบียบ กฎเกณฑ์ หรือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานดังกล่าวที่ต้องจัดทำขึ้นตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่อย่างใด อีกทั้งการเปิดเผยรายงานดังกล่าวไปก่อนที่คณะกรรมการผู้ชำนาญการ ได้พิจารณาเห็นชอบและเป็นที่ยุติ อาจมีการนำไปวิพากษ์วิจารณ์ หรือโจมตีในทางต่างๆ ซึ่งจะมีผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการผู้ชำนาญการทำให้ขาดอิสระในการพิจารณาเรื่องดังกล่าวได้ ส่วนประเด็นที่ผู้แทน สผ. ได้ชี้แจงเพิ่มเติมว่า หากต้องรอให้รายงานดังกล่าวผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการผู้ชำนาญการก่อนแล้วประชาชนจะไม่มีโอกาสวิจารณ์ตรวจสอบได้นั้น คณะกรรมการวินิจฉัยฯ เห็นว่าแม้จะเปิดเผยรายงานดังกล่าวหลังจากที่คณะกรรมการผู้ชำนาญการได้พิจารณาเห็นชอบแล้ว ประชาชนที่มีประโยชน์ ได้เสียที่อาจได้รับผลกระทบยังคงมีเวลาที่สามารถคัดค้านโครงการดังกล่าวได้ เนื่องจากขั้นตอนการจัดทำรายงานดังกล่าวเป็นขั้นตอนเบื้องต้น ซึ่งไม่ใช่ขั้นตอนการดำเนินการที่จะมีการก่อสร้างและดำเนินการอื่นใดที่จะส่งผลกระทบต่อสภาพสิ่งแวดล้อมแต่อย่างใด อีกทั้งผู้ขอก็มีได้แจ้งเหตุผลว่าต้องการรายงานที่ยังถือว่าไม่อาจนำไปใช้อ้างอิงได้นี้ด้วยความประสงค์อันใดที่ชัดเจน เพราะรายงานดังกล่าวยังไม่ผ่านการพิจารณาเห็นชอบของคณะกรรมการผู้ชำนาญการ จึงเป็นข้อมูลที่สามารถมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมให้สมบูรณ์ตามความเห็นของคณะกรรมการผู้ชำนาญการ การนำข้อมูลที่ยังไม่สมบูรณ์ไปใช้อ้างอิงจึงอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อบริษัทฯ ได้ และการเปิดเผยข้อมูลในรายงานดังกล่าวซึ่งมีบางส่วนที่ถือว่าเป็นข้อมูลสำคัญในทางการประกอบธุรกิจของบริษัทฯ ที่ไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นก่อนเวลาอันสมควร การเปิดเผยนั้นจะมีผลกระทบต่อส่วนได้เสียของเอกชนผู้ให้ข้อมูลนั้น และผู้ขอก็มีได้แสดงให้เห็นว่าการขอข้อมูลดังกล่าวจะนำไปใช้เพื่อประโยชน์ใด และเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะเพียงใด คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม และการเกษตร คำนึงถึงประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรให้ สผ. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ ซึ่งถือเป็นข้อมูลตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม และการเกษตร จึงมีมติให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่ รายงานการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการโรงถลุงเหล็ก อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ทั้ง ๔ ฉบับ

ศาสตราจารย์ ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล

ประธานกรรมการ

ศาสตราจารย์ สมชาติ โสภณธนาฤทธิ์

กรรมการ

ศาสตราจารย์ พิเศษ สันหัด ไรจนสุนทร

กรรมการ

รองศาสตราจารย์ สุนทร มณีสวัสดิ์

กรรมการ

ศาสตราจารย์ เกษม จันทรแก้ว

กรรมการรับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร
ที่ วท ๔/๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประทานบัตรการทำเหมืองแร่ คำขอประทานบัตรการทำเหมืองแร่
ใบอนุญาตแต่งแร่ คำขอแต่งแร่ และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ส. ประธานกรรมการสิ่งแวดล้อม สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
สภาพนายความ ฐานะเป็นผู้อุทธรณ์ได้รับการร้องขอความช่วยเหลือจากประชาชนกลุ่มผู้ได้รับผลกระทบจากสารแคดเมียม ตำบล
แม่กุ อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก กรณีการปนเปื้อนสารแคดเมียมในลุ่มน้ำแม่ตาบ มีหนังสือสภาพนายความ ที่ สท.
๑๑๙/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เพื่อขอตรวจดูข้อมูลข่าวสาร รวม
๔ รายการ ประกอบด้วย

(๑) ประทานบัตรการทำเหมืองแร่และคำขอประทานบัตร ของบริษัท ผ. ที่ได้รับอนุญาตจากทางราชการ ตั้งแต่เริ่ม
เปิดดำเนินการเหมืองแร่จนถึงปัจจุบัน

(๒) แผนผังขั้นตอนและกระบวนการทำเหมืองสังกะสี สารเคมีที่ใช้ ของเสียจากกระบวนการผลิตและวิธีการบำบัด
ของเสียของบริษัท ผ.

(๓) ในอนุญาตแต่งแร่ (การลอยแร่) และคำขอแต่งแร่ ของบริษัท ผ. รวมทั้งขั้นตอนและกระบวนการการแต่งแร่
(ลอยแร่) สารเคมีที่ใช้ ของเสียจากกระบวนการผลิตและวิธีบำบัดของเสีย

(๔) ประทานบัตรการทำเหมืองแร่และคำขอประทานบัตร ของบริษัท ต. ที่ได้รับอนุมัติจากราชการตั้งแต่เปิดดำเนินการ
เหมืองสังกะสี สารเคมีที่ใช้ ของเสียจากกระบวนการผลิต และวิธีการบำบัดของเสีย ต่อมากรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและ
การเหมืองแร่ มีหนังสือ ที่ อก ๐๕๐๓/๒๓๐๓ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๑ แจ้งผู้อุทธรณ์โดยสรุปว่ากรมฯ ได้ประสานกับ
บริษัท ผ. และบริษัท ต. เพื่อขอทราบว่าจะประสงค์จะให้ทางราชการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำร้องขอของคณะกรรมการ
สิ่งแวดล้อม สภาพนายความ หรือไม่อย่างไร ซึ่งบริษัท ผ. แจ้งว่าไม่ขัดข้องในการเปิดเผยข้อมูลประทานบัตรการทำเหมืองแร่
แต่ขอสงวนสิทธิจะไม่เปิดเผยแผนผังขั้นตอนการทำเหมืองแร่สังกะสีและการแต่งแร่ สำหรับบริษัท ต. แจ้งว่า ไม่ประสงค์ที่จะให้
หน่วยงานของรัฐเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต่อหน่วยงานภายนอก และขอให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อม สภาพนายความ
ประสานกับส่วนควบคุมสัมปทาน สำนักการอนุญาต เพื่อรับข้อมูลข่าวสารในส่วนที่เผยแพร่ได้ตาม พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของ
ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ต่อไป

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือสภาพนายความ ที่ สท. ๕๘๐/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการข้อมูล
ข่าวสารของราชการ เพื่อร้องขอให้คณะกรรมการฯ พิจารณาดำเนินการให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารตาม พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยคณะอนุกรรมการเฉพาะกิจพิจารณาส่งเรื่องอุทธรณ์ ได้พิจารณา
ส่งเรื่องอุทธรณ์นี้ให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร
ซึ่งต่อไปจะเรียกว่า “คณะกรรมการวินิจฉัยฯ” ได้รับคำอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ตามมาตรา ๓๗ แห่ง พ.ร.บ.

ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ต่อมาคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ประกอบคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่แล้ว เห็นว่ามีข้อเท็จจริงยังไม่เพียงพอที่จะพิจารณาวินิจฉัยได้ จึงมีมติให้เรียกเอกสารข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์และให้เชิญผู้อุทธรณ์ ผู้แทนกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ รวมทั้งผู้ที่มีประโยชน์ได้เสียประกอบด้วย ผู้แทนบริษัท ผ. และผู้แทนบริษัท ต. มาชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัย ซึ่งสรุปคำชี้แจงได้ดังนี้

ผู้แทนกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้จัดส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่าเหตุที่กรมฯ ไม่เปิดเผยข้อมูลตามคำขอให้แก่ผู้อุทธรณ์ เนื่องจากได้สอบถามผู้ที่มีประโยชน์ได้เสียแล้วได้รับแจ้งจากบริษัท ผ. ว่ายินยอมให้เปิดเผยแต่เฉพาะข้อมูลประทานบัตรการทำเหมืองแร่ แต่ขอสงวนสิทธิไม่เปิดเผยแผนผังขั้นตอนการทำเหมืองแร่สังกะสี การล่อยแร่และการแต่งแร่ ส่วนบริษัท ต. นั้น ไม่ประสงค์ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้งหมดแก่ผู้อุทธรณ์ โดยมีได้ให้เหตุผลใดๆ ประกอบกับกรมฯ ได้พิจารณาคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ที่ วท ๒/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ กรณีสภาพนายความอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมทรัพยากรธรณี ซึ่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเทคโนโลยีการผลิต กรรมวิธีการผลิต และลักษณะทางธรณีวิทยาแหล่งแร่ประทานบัตรของบริษัท ก. นั้น คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้วินิจฉัยให้กรมทรัพยากรธรณีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเทคโนโลยีการผลิต กรรมวิธีการผลิตและลักษณะทางธรณีวิทยาแหล่งแร่ของประทานบัตรเฉพาะในส่วนที่ระบุจำนวนขนาดปริมาณ สัดส่วน ของเครื่องมือหรือสารเคมีที่ใช้ โดยให้ลบหรือตัดทอนหรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้น กรมฯ จึงได้ถือปฏิบัติตามในส่วนของการรายการอื่นที่กรมฯ พิจารณาไม่เปิดเผย เพราะบริษัท ผ. อ้างว่าได้จดสิทธิบัตรไว้กับกรมทรัพย์สินทางปัญญาอันถือได้ว่าเป็นเอกสิทธิ์เฉพาะที่บริษัท ผ. ยินยอมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต่อหน่วยงานของรัฐ แต่ไม่ประสงค์จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นต่อบุคคลภายนอก และจะถือว่าเอกสารของบริษัท ผ. เป็นเอกสารลับหรือไม่นั้น กรมฯ ไม่เคยเปิดเผยให้บุคคลใดทราบเพราะไม่เคยมีบุคคลใดมีคำขอมาก่อน

ผู้แทนหน่วยงานได้ชี้แจงข้อเท็จจริงอีกว่า ตามปกติการทำเหมืองแร่ต้องเริ่มจากการมีข้อมูลของเหมืองแร่ก่อนซึ่งต้องเกิดจากการสำรวจแร่ อย่างไรก็ตาม การสำรวจแร่นั้นไม่เสมอไปว่าต้องนำไปเพื่อขอประทานบัตรเพราะตามกฎหมายแร่เองหรือตามระเบียบของกรมฯ ถ้าจะยื่นคำขอประทานบัตรต้องมีหลักฐานที่เชื่อได้ว่ามีพบแร่ หรือมีแร่ที่ประสงค์จะทำเหมืองได้ ดังนั้น โดยหลักต้องมีการสำรวจตามรายงานการสำรวจตามอาญาบัตร ไม่ว่าจะเป็นอาญาบัตรผูกขาดหรืออาญาบัตรพิเศษก็ตามแต่มีบางกรณีหากมีการยื่นคำขอในพื้นที่ที่ประทานบัตรเดิมก็สามารถใช้ข้อมูลเดิมในการประกอบการขอประทานบัตรได้โดยไม่ต้องผ่านขั้นตอนการสำรวจแร่มาก่อน และในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอประทานบัตรพบแร่ในลักษณะที่มองเห็นได้ สามารถขอประทานบัตรได้เลย หรือข้อมูลการสำรวจแร่ทางวิชาการ กรณีที่กรมทรัพยากรธรณีได้เคยมีการสำรวจแร่แห่งนั้นไว้แล้วก็สามารถใช้ข้อมูลนั้น ในการประกอบการพิจารณาได้ ทั้งนี้ในการยื่นคำขอประทานบัตรมีเอกสารประกอบคำขอ เช่น แผนผังหรือการจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เจ้าหน้าที่ใช้ประกอบการพิจารณาด้วย ในส่วนของแผนผังอาจเป็นขั้นตอนหลังโดยจะมีการขอหรือขั้นตอนในการเสนอแผนผังไว้ ซึ่งกรมฯ จะทำการตรวจสอบเอกสารดังกล่าว เช่น รายงานลักษณะธรณีวิทยา เป็นต้น ซึ่งผู้ประกอบการต้องลงทุนสำรวจแร่เอง และในการจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) นั้นเมื่อสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้ให้ความเห็นชอบแล้ว กรมฯ ก็จะใช้เป็นเอกสารประกอบการพิจารณาอนุญาตในกรณีที่มีการทำผิดจากรายงานมาตรการผลกระทบสิ่งแวดล้อม เจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการตามเงื่อนไขที่กำหนดในการขอประทานบัตร

สำหรับกระบวนการถลุงแร่แต่เดิม คือ การกระทำต่อหน้าดิน และให้คนหาบขึ้นมา แต่ปัจจุบันจะใช้เครื่องจักรเพื่อทุ่นแรง กระบวนการทำเหมืองเป็นการขุดเพื่อเปิดหน้าดิน แล้วนำไปบดย่อย หรือคัดขนาด หรือหากจำเป็นต้องแต่งก็ต้องแต่งส่วนวิธีการแต่งใช้วิธีการล่อยแร่เพื่อให้ได้หัวแร่และนำหัวแร่ที่ได้นั้นไปถลุงที่โรงถลุงแร่ ถ้าเป็นหัวแร่ที่สะอาด สามารถถลุงได้เลยแต่หากค่อนข้างไม่สะอาดต้องแต่งให้ได้คุณภาพ แล้วนำไปถลุงอีกที ส่วนข้อมูลข่าวสารในส่วนหนึ่งของแผนผังตารางการทำเหมืองแร่นั้น เห็นว่าการเปิดเผยไม่ก่อให้เกิดความเสียหายใดๆ แก่บริษัท เพราะเป็นเทคนิคธรรมดาทั่วไป ในส่วนของการล่อยแร่โดยปกติขั้นตอนการล่อยแร่ไม่ได้เป็นความลับ และสารเคมีที่ใช้ก็รู้จักกันโดยทั่วไป แต่สิ่งที่บริษัทได้คิดขึ้นมา คือ

จำนวนสัดส่วนปริมาณของสารเคมีที่ใช้ ซึ่งเป็นสิ่งที่น่าจะปกปิด หากเปิดเผยจะสามารถนำไปเลียนแบบได้ อีกทั้ง บริษัทฯ ได้นำไปจดสิทธิบัตรแล้วซึ่งเป็นเรื่องของกฎหมาย สำหรับกระบวนการแต่งแร่ในแต่ละที่อาจไม่เหมือนกันก็ได้ ส่วนข้อมูลทางด้านธรณีวิทยาเห็นว่าไม่ควรเปิดเผยเพราะเป็นความลับของบริษัทฯ ที่มีความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องของต้นทุนในการสำรวจ การวิจัยในทางเศรษฐศาสตร์

ต่อประเด็นที่ว่าหากเปิดเผยเฉพาะปริมาณสารเคมีที่ใช้ในแต่ละเดือน หรือแต่ละปี แต่ไม่เปิดเผยสัดส่วนของสารเคมีที่ใช้ในนั้น ผู้แทนกรมฯ เห็นว่า ก็ยังสามารถนำไปเปรียบเทียบกับผลิตภัณฑ์ออกมาได้ และนอกจากสัดส่วนในเรื่องของปริมาณสารเคมีที่ไม่สมควรเปิดเผยแล้วยังมีปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องที่จะต้องใช้ในการแต่งแร่ และลอยแร่ เช่น เรื่องขนาดของแร่ โดยหลักการคร่าวๆ ของการลอยแร่ต้องการแยกแร่ออกจากดิน และโดยกระบวนการคือต้องการให้แร่ไม่เปียกน้ำในขั้นแรก ต้องใส่สารเคมีลงไปเพื่อให้เป็นซัลไฟด์ที่ผิวเม็ดซึ่งไม่ใช่ผิวแร่ หลังจากเคลือบผิวแล้ว จะทำการเติมสารประเภทฟลอยด์เพื่อไม่ให้เปียกน้ำ และใช้ฟองอากาศเป่าเพื่ออุ้มฟลอยด์ขึ้นมา ส่วนที่เป็นกากแร่ หิน ทราาย จะตกตะกอนอยู่ด้านล่าง ส่วนกระบวนการเคลือบไม่ให้เปียกน้ำต้องใช้หลายกระบวนการ โดยขึ้นอยู่กับขนาดของแร่ ขนาดของฟอง ปริมาณของสารละลาย ความเป็นกรดด่าง ขนาดของเซลล์ลอยด์แร่ เป็นต้น ข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้ไม่ควรเปิดเผยเพราะเป็นเทคนิคเฉพาะของบริษัท

ทั้งนี้ ในการถลุงแคดเมียมนั้นตามปกติแคดเมียมจะติดมากับสังกะสีโดยอาศัยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เกี่ยวกับไอโซโทปของฟอสเฟต กับซัลเฟอร์ ที่มีปฏิกิริยากับน้ำ ซึ่งหากเป็นน้ำทะเลจะเกิดโพแทสเซียมต่ำ ดังนั้น โดยปกติจะไม่สามารถแยกแหว่งแคดเมียมกับสังกะสีได้ โดยปกติในพื้นที่ดินก็มีสารแคดเมียมอยู่แล้ว เพราะกระบวนการเกิดของแร่อาจเกิดจากระดับน้ำใต้ดินเปลี่ยนแปลง ทำให้สังกะสีละลายบวกกับแคดเมียมเป็นแร่ซิงค์คาร์บอนเนตซิลิเกตซึ่งมีอยู่แล้วตามธรรมชาติ และกระบวนการกำจัด คือ ในกรณีที่เป็นกากแร่จะทำการกลบฝังในที่ทิ้งกากแร่ และจะมีกระบวนการออกแบบที่มีกระบวนการกรรมวิธีในการทำเหมืองและฝังกลบ โดยดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอนในการกำจัดป้องกัน ซึ่งระบุในรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ด้วยว่าจะมีวิธีป้องกันอย่างไรจะไม่ให้โลหะหนักหรือแคดเมียมไหลออกไปนอกพื้นที่ ทั้งนี้ กรณีตามอุทธรณ์นั้น รายงาน EIA ได้ผ่านความเห็นชอบจากสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และมีการเก็บตัวอย่างน้ำจากลำน้ำแม่ดาวก่อนที่จะไหลผ่านพื้นที่ประทานบัตร ก็ปรากฏว่ามีแคดเมียมอยู่แล้ว ดังนั้น จึงไม่อาจกล่าวได้ว่าเกิดจากการถลุงสังกะสีแต่อย่างใด

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า ประมาณ ๓ - ๔ ปีที่ผ่านมา มีรายงานว่าการปนเปื้อนของสารแคดเมียมเกิดจากกระบวนการของการทำเหมืองส่วนหนึ่ง โดยมีการแก้ไขปัญหาเรื่อยมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๖ และมีชาวบ้านไปร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เพื่อให้ตรวจสอบการปนเปื้อนของสารแคดเมียม ณ ลุ่มแม่น้ำดาว ภายหลังจากการตรวจสอบของกรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จากการรับฟังคำชี้แจงของบริษัท ผ. และบริษัท ต. มีข้อสรุปว่าการแพร่กระจายของสารแคดเมียม ณ ลุ่มแม่น้ำดาว มีส่วนที่เกิดจากการกระทำของเหมืองดังกล่าวด้วย จึงมีการทำหนังสือถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้มีการดำเนินการแก้ไข แต่ที่ผ่านมาการแก้ไขยังไม่ได้ผลเท่าใด ต่อมาชาวบ้านที่ได้รับความเสียหายได้มาร้องเรียนที่สภานายความ ดังนั้น สภานายความจึงต้องการข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้อง อันได้แก่

(๑) ประทานบัตรการทำเหมืองแร่และคำขอประทานบัตรของบริษัท ผ. ที่ได้รับการอนุมัติจากราชการ ตั้งแต่เริ่มเปิดดำเนินการทำเหมืองแร่จนถึงปัจจุบัน

(๒) แผนผังขั้นตอนและกระบวนการทำเหมืองสังกะสี สารเคมีที่ใช้ ของเสียจากกระบวนการผลิตและวิธีบำบัดของเสียของบริษัท ผ.

(๓) ใบอนุญาตแต่งแร่ (การลอยแร่) และคำขอแต่งแร่ของบริษัท ผ. รวมทั้งแผนขั้นตอนและกระบวนการแต่งแร่ (ลอยแร่) สารเคมีที่ใช้ ของเสียจากกระบวนการผลิตและวิธีการบำบัดของเสีย

(๔) ประทานบัตรการทำเหมืองแร่และคำขอประทานบัตรของบริษัท ต. ที่ได้รับอนุมัติจากราชการ ตั้งแต่เริ่มเปิดดำเนินการทำเหมืองแร่ สารเคมีที่ใช้ ของเสียจากกระบวนการผลิตและวิธีการบำบัดของเสีย

โดยข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับประทานบัตรผู้อุทธรณ์ต้องการทราบว่าประทานบัตรของทั้งสองบริษัทได้รับตั้งแต่ปีใด เนื้อที่เท่าใด บริเวณใดบ้าง และเงื่อนไขของการอนุญาตมีเงื่อนไขใดในส่วนแผนผังขั้นตอนการทำเหมืองแร่ และการลอยแร่นั้น

ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบเพียงกระบวนการทำเหมืองแร่สังกะสีของทั้งสองบริษัทว่ามีกระบวนการอย่างไร ตั้งแต่เริ่มแรกจนถึงขั้นตอนในการกำจัดของเสียว่ามีวิธีการดำเนินการเช่นไร โดยมีได้ต้องการทราบข้อมูลรายละเอียดถึงสัดส่วนสารเคมีที่ใช้ จึงได้มีหนังสือขอไปยังกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ แต่ได้รับการเปิดเผยประทานบัตรในส่วนของบริษัท ผ. เท่านั้น ในส่วนของบริษัท ต. มิได้รับการเปิดเผยข้อมูลใดเลย สภานายความเห็นว่าข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลที่สามารถเปิดเผยได้ เพราะมีการเปิดเผยต่อหน่วยงานของรัฐอยู่แล้ว

ผู้แทนบริษัท ผ. ชี้แจงสรุปความได้ว่า ข้อมูลที่บริษัทสามารถเปิดเผยได้ คือ ประทานบัตร สำหรับแผนผังขั้นตอนการทำเหมืองแร่ไม่สามารถเปิดเผยให้ได้ด้วยเหตุผล ๒ ประการ คือ ๑) ข้อมูลดังกล่าวเป็นความลับในทางด้านธุรกิจ หากเปิดเผยอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ธุรกิจของบริษัทได้๒) เหตุผลในเรื่องของเทคโนโลยีและกระบวนการผลิตซึ่งมีลักษณะเป็นการเฉพาะที่ไม่สามารถเปิดเผยได้เช่นกัน สำหรับขั้นตอนการทำเหมืองแร่ ตามปกติกรรมฯ มีข้อมูลอยู่แล้วจึงน่าจะให้ความเห็นได้ ในส่วนประเด็นการแต่งแร่ หรือลอยแร่ เป็นขั้นตอนหนึ่งของการปรับปรุงคุณภาพของแร่ จากแร่เกรดต่ำที่ไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ให้สามารถทำให้เกิดประโยชน์และคุณค่าทางเศรษฐกิจ กระบวนการผลิตเรื่องนี้จึงเป็นเทคนิคการผลิตที่ได้รับการจดสิทธิบัตร หากข้อมูลดังกล่าวตกไปอยู่กับบุคคลอื่นอาจทำให้เกิดความเสียหายต่อธุรกิจได้ โดยเฉพาะข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการถลุงแร่และการผลิตแร่ เนื่องจากในกระบวนการถลุงแร่จะมีการบันทึกว่าในแต่ละปีจะมีการถลุงแร่เกรดสูงและเกรดต่ำจำนวนเท่าใด คุณภาพแร่เป็นเท่าใดซึ่งข้อมูลเหล่านี้หากไปปรากฏในตลาดจะทำให้ทราบได้ว่าบริษัทผลิตแร่ได้เท่าใด ในขณะที่บริษัทต้องซื้อแร่จากต่างประเทศ จึงมีผลต่อการเจรจาต่อรองเรื่องราคาซึ่งเป็นสิ่งสำคัญทางธุรกิจ

นอกจากนั้นหากข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบ เป็นเพียงขั้นตอนกระบวนการการทำเหมืองแร่ตั้งแต่เริ่มต้นว่ามีกระบวนการผลิตอย่างไร เมื่อมีของเสียเกิดขึ้นมีกระบวนการกำจัดของเสียเช่นใด ข้อมูลดังกล่าวจะสามารถเปิดเผยได้หรือไม่ ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของกรมฯ เพราะเป็นข้อมูลที่บริษัทให้แก่กรมฯ ไปแล้วเพื่อประกอบการขออนุญาต ซึ่งหากเป็นขั้นตอนตามปกติที่ไม่มีรายละเอียดของกำลังการผลิต ในเรื่องของเครื่องมือเครื่องใช้ วิธีการเพิ่มมูลค่าก็สามารถให้ได้ โดยสรุปข้อมูลเกี่ยวกับการทำเหมืองแร่ทั่วไปน่าจะเปิดเผยได้ แต่ในส่วนที่บริษัทได้จดทะเบียนสิทธิบัตรเกี่ยวกับเทคนิคเฉพาะในการแต่งแร่ และลอยแร่นั้นขอสงวนสิทธิไม่เปิดเผย ทั้งนี้ ผู้แทนบริษัท ผ. ให้ข้อมูลเพิ่มเติมอีกว่า ปัญหาของการปนเปื้อนสารแคดเมียมเกิดขึ้นในปี ๒๕๔๑ โดยสถาบันวิจัยทรัพยากรน้ำและธรรมชาติ หรือที่เรียกว่า International Water Management Institute (IWMI) ได้รับทุนร่วมกับกรมวิชาการเกษตร ศึกษาการปนเปื้อนของสารเคมีในอำเภอแม่สอด โดยสถาบันวิชาการดังกล่าวสนใจศึกษาในด้านโครงสร้างทางธรณีวิทยาและเหมืองแร่ และได้คาดไว้ว่าน่าจะมีการปนเปื้อนของสารเคมีในพื้นที่การทำเหมืองแร่ ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๔๑ - ๒๕๔๖ โดยทำการศึกษาในพื้นที่ประมาณ ๕,๐๐๐ ไร่ พบว่าพื้นที่ในบริเวณนั้นมีการปนเปื้อนของสารเคมีประเภทแคดเมียมสูงกว่าค่ามาตรฐานของยุโรป โดยยุโรปกำหนดไว้ที่ ๐.๕ มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม จากการศึกษาพบว่าดินประมาณร้อยละ ๓๐ ของพื้นที่มีสารแคดเมียมปะปนลงไปในดินเกินค่ามาตรฐานของโคเด็กซ์ ซึ่งเป็นสถาบันทางด้านโภชนาการ โดยตั้งค่ามาตรฐานที่ ๐.๒ มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม และมาตรฐานของญี่ปุ่น ๐.๔ มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม ปรากฏว่ามีการเกินมาตรฐานบางส่วน และบางส่วนไม่เกินมาตรฐานซึ่งทางสถาบันได้ทำรายงานไปยังกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แต่ไม่ได้เสนอถึงสาเหตุของสารปนเปื้อนนั้นมาจากอะไร ข้อมูลที่มีรายงานนี้ได้ไปปรากฏที่สหรัฐอเมริกา รัฐบาลสหรัฐอเมริกาจึงได้สอบถามมายังรัฐบาลไทยว่าชาวบริเวณอำเภอแม่สอดมีการปนเปื้อนสารแคดเมียมหรือไม่ เพื่อเป็นการแสดงเจตนารมณ์ว่าไม่มีการผลิตข้าวที่เสี่ยงต่อการปนเปื้อน รัฐบาลไทยจึงได้ทำลายข้าวในบริเวณดังกล่าว ขณะเดียวกันประเทศเวียดนามได้เผยแพร่ข่าวนี้ไปทั่วโลกว่าข้าวของประเทศไทยมีการปนเปื้อนของสารแคดเมียม ทำให้ข้าวจำนวนหนึ่งไม่สามารถส่งออกได้ ทั้งนี้ บริษัท ผ. ได้เคยว่าจ้างให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเข้ามาทำการวิจัย ผลการวิจัยปรากฏว่าสารแคดเมียมมาจากตะกอน โดยชั้นของตะกอนมีความลึกต่างกันและสารแคดเมียมที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ แบ่งออกได้เป็น ๔ ประการ คือ ๑) การบุกรุกถางป่า เมื่อเกิดฝนตกจะเกิดการชะล้างหน้าดินลงมาและลงไปในลำห้วยโดยอาจพัดพาโลหะหนักลงมาด้วย ๒) การทำการเกษตรเลื่อนลอย ซึ่งอาจเป็นไปได้ที่มีการขุดหน้าดินทำให้เกิดตะกอนลงมาในลำน้ำ ๓) การสร้างเขื่อนพบว่าเขื่อนแม่สอดบริเวณด้านล่างมีแคดเมียมจำนวนมาก และ ๔) การทำเหมืองแร่

ทั้งนี้ บริษัท ผ. มีพื้นที่การทำเหมืองแร่รวมประมาณ ๑,๐๐๐ ไร่ มีระบบกักตะกอน และควบคุมชัดเจนสำหรับประเด็น

ที่ว่าสารแคดเมียมปนเปื้อนเข้าไปในข้าวได้อย่างไรนั้น เห็นว่าสารแคดเมียมสามารถถูกดูดซึมเข้าทางรากในพืชที่มีอายุสั้น และจะดูดซึมได้ดีหากมีการเปลี่ยนแปลงของโลหะหนักในดิน อย่างไรก็ตามการดูดซึมของต้นข้าวกับแคดเมียมในดินไม่มีความสัมพันธ์โดยตรง เพราะพื้นที่นาบางแปลงมีแคดเมียมในดินสูง แต่พบในข้าวจำนวนน้อย ดังนั้น จึงน่าจะเกิดจากปัจจัย ๒ ประการ คือ สภาพความเป็นกรดและด่างของดิน หากดินเป็นกรดโอกาสที่แคดเมียมจะละลายและดูดซึมเข้าสู่เมล็ดข้าวจะเป็นไปได้มาก อย่างไรก็ตาม เพื่อมิให้เกิดความเสี่ยงปัจจุบันจึงได้ส่งเสริมให้ชาวบ้านปลูกอ้อยแทนการปลูกข้าว

ผู้แทนบริษัท ต. ชี้แจงสรุปความว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถือหุ้นมีคำขอนั้น มีเพียงประธานบอร์ดที่บริษัทสามารถเปิดเผยได้ ในส่วนข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแผนผังขั้นตอนการทำเหมืองแร่ การลอยแร่ หรือการแต่งแร่ ไม่สามารถเปิดเผยด้วยเหตุผลเดียวกับบริษัท ผ. อย่างไรก็ตาม หากข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถือหุ้นต้องการเป็นเพียงข้อมูลในลักษณะกว้างๆ บริษัท ต. ก็สามารถเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวให้ทราบได้ และในปัจจุบันบริษัท ต. ก็ได้ดำเนินการทำเหมืองแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น ประกอบข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ที่กรมฯ ส่งมา ประกอบการพิจารณาแล้ว ซึ่งประกอบด้วยเอกสารต่างๆ ดังนี้

๑) สำเนาประธานบัตรที่ ๒๐๘๗๙/๑๕๐๔๘ ของบริษัท ต. พร้อมเงื่อนไขแนบท้ายและคำขอประธานบัตรและแผนผังแสดงเขตคำขอประธานบัตร

๒) สำเนาประธานบัตรที่ ๒๐๘๘๐/๑๕๕๐๘ ของบริษัท ต. พร้อมเงื่อนไขแนบท้าย และคำขอประธานบัตรและแผนผังแสดงเขตคำขอประธานบัตร

๓) สำเนาประธานบัตรที่ ๒๐๘๘๑/๑๕๐๔๙ ของบริษัท ต. พร้อมเงื่อนไขแนบท้าย และคำขอประธานบัตรและแผนผังแสดงเขตคำขอประธานบัตร

๔) สำเนาแผนผังโครงการทำเหมืองแร่สังกะสี โดยวิธีเหมืองอุโมงค์ สำหรับคำขอประธานบัตรที่ ๑๗/๒๕๒๙ หมายเลขหลักเขตเหมืองแร่ที่ ๒๐๘๗๙ รวมแผนผังโครงการทำเหมือง กับประธานบัตรที่ ๒๐๗๕๕/๑๓๘๓๕ ๒๐๗๕๖/๑๓๘๓๖ ๒๐๘๘๐/๑๕๕๐๘ และคำขอประธานบัตรที่ ๑๙/๒๕๒๙ หมายเลขหลักเขตเหมืองแร่ที่ ๒๐๘๘๑ ของบริษัท ต. (ข้อมูลระบุลักษณะภูมิประเทศและที่ตั้ง ธรณีวิทยาและแหล่งการทำเหมืองแร่ การแต่งแร่ การระบายอากาศ การให้แสงสว่าง เครื่องจักร อุปกรณ์ที่ใช้การระบายน้ำการใช้ในการทำเหมืองแร่ การเก็บกองมูลดินทราย การทำเหมืองใกล้ทางน้ำ การใช้วัตถุระเบิด การป้องกันฝุ่นมลพิษ การรักษาความปลอดภัย มาตรการแก้ไขผลกระทบ และการปรับสภาพพื้นที่ที่ทำเหมืองแร่)

๕) สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ วพ ๐๕๐๔/๑๓๔๘ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ เรื่อง รายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมพร้อมกับมาตรการป้องกันแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และสำเนานบันทึก กทธ. กสท. ฝ่ายสิ่งแวดล้อมทรัพยากรธรณี ๑ ที่ ๑๖/๒๓๐ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๓๓ เรื่อง รายงานการพิจารณารายงานสิ่งแวดล้อม คำขอต่ออายุประธานบัตรของบริษัท ต. พร้อมมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการเหมืองสังกะสีของบริษัท ต. คำขอที่ ๑๗/๒๕๒๙ และ ๑๙/๒๕

๖) สำเนาประธานบัตรที่ ๒๐๗๕๕/๑๓๘๓๕ พร้อมคำขอประธานบัตร แผนที่แสดงเขตคำขอประธานบัตร แผนผังโครงการทำเหมืองแร่โดยวิธีเหมืองหอบ

๗) สำเนาประธานบัตรที่ ๒๐๗๕๖/๑๓๘๓๖ พร้อมคำขอประธานบัตร แผนที่แสดงเขตคำขอประธานบัตร แผนผังโครงการทำเหมืองแร่โดยวิธีเหมืองหอบ

๘) สำเนาประธานบัตรที่ ๓๐๗๖๙/๑๕๕๒๕ พร้อมคำขอประธานบัตร เงื่อนไขในการออกประธานบัตร แผนที่แสดงเขตคำขอประธานบัตร

๙) สำเนาประธานบัตรที่ ๓๐๗๗๙/๑๕๗๙๗ พร้อมคำขอประธานบัตร เงื่อนไขในการออกประธานบัตร แผนที่แสดงเขตคำขอประธานบัตร มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมของบริษัท ผ. และเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง (ข้อมูลเอกสารโครงการทำเหมืองแร่)

๑๐) สำเนาเอกสารมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมของบริษัท ผ. ซึ่งจัดส่งให้เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตามหนังสือบริษัทฯ

ที่ ผดม/กท-บค-๐๓๔/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๐

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า อุทธรณ์เรื่องนี้ม่ประเด็นต้องพิจารณาวินิจฉัยเป็นสองประเด็น ดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ทั้ง ๑๐ รายการ เปิดเผยแล้วจะกระทบต่อการดำเนินการทางธุรกิจของผู้มีประโยชน์ได้เสียหรือไม่

๒. การใช้ดุลพินิจให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เป็นไปตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ หรือไม่

ประเด็นที่ ๑ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ทั้ง ๑๐ รายการ เปิดเผยแล้วจะกระทบต่อการดำเนินการทางธุรกิจของผู้มีประโยชน์ได้เสียหรือไม่นั้น ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๑๐ รายการ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เอกชนจัดส่งให้แก่ทางราชการ ตามระเบียบกฎเกณฑ์ ข้อบังคับ เพื่อประกอบการขออนุญาตประทานบัตรการทำเหมืองแร่ ตามที่บริษัทมีคำขอประทานบัตรฉบับต่างๆ รวมทั้งการขออนุญาตแต่งแร่ และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำเหมืองแร่ซึ่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเฉพาะในส่วนที่เป็นเทคโนโลยีการผลิต กรรมวิธีการผลิต ลักษณะทางธรณีแหล่งแร่ ซึ่งได้มาจากการลงทุนสำรวจตรวจสอบและทดสอบของบริษัทเองที่มีการระบุจำนวน ขนาด ปริมาณสัดส่วนของเครื่องมือหรือสารเคมีที่ใช้ใน บริษัททั้งสองของสงวนสิทธิไม่ประสงค์จะให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ไปเปิดเผยแก่บุคคลอื่น เพราะการเปิดเผยอาจมีผลกระทบต่อการประกอบธุรกิจของบริษัทได้ ประกอบกับผู้อุทธรณ์ก็ได้ประสงค์และมีความต้องการจะรู้ถึงข้อมูลข่าวสารดังกล่าวด้วย ดังนั้น คณะกรรมการวินิจฉัยฯ จึงไม่มีประเด็นในการพิจารณาข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ประเด็นที่ ๒ การใช้ดุลพินิจให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เป็นไปตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ หรือไม่ ตามข้อเท็จจริงจากการรับฟังคำชี้แจงเพิ่มเติมของผู้แทนกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ฟังได้ว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางส่วนอาจกระทบประโยชน์ได้เสียของบริษัททั้งสอง จึงได้แจ้งให้บริษัททั้งสองได้ทราบตามนัยมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ และปรากฏข้อเท็จจริงว่าต่อมาว่าบริษัท ผ. ไม่ขัดข้องในการเปิดเผยข้อมูลประทานบัตรการทำเหมืองแร่ แต่ขอสงวนสิทธิจะไม่เปิดเผยแผนผังขั้นตอนการทำเหมืองแร่สังกะสี และการแต่งแร่ สำหรับบริษัท ต. ไม่ประสงค์ที่จะให้กรมฯ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้งหมดต่อหน่วยงานและบุคคลภายนอกอื่นๆ ผู้อุทธรณ์จึงได้รับข้อมูลข่าวสารไปแล้วเฉพาะข้อมูลประทานบัตรของบริษัท ผ. เท่านั้น โดยกรมฯ ชี้แจงว่าเป็นการถือปฏิบัติตามแนวคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ที่ วท ๒/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ อย่างไรก็ตามในขั้นที่ผู้แทนบริษัททั้งสองได้มาชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ นั้น ผู้แทนบริษัท ต. มีความเห็นว่าในส่วนข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแผนผังขั้นตอนการทำเหมืองแร่ การลอยแร่ หรือการแต่งแร่ ไม่สามารถเปิดเผยด้วยเหตุผลเดียวกับบริษัท ผ. ส่วนข้อมูลข่าวสารอื่นสามารถเปิดเผยได้ แต่ข้อเท็จจริงแล้วผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้รับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท ต. แต่อย่างใด ดังนั้น การใช้ดุลพินิจไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับบริษัท ต. จึงมิได้เป็นไปตามแนวทางคำวินิจฉัยตามที่ผู้แทนกรมฯ กล่าวอ้าง กรมฯ จึงยังคงใช้ดุลพินิจไม่ครบถ้วนให้เป็นไปตามคำขอของผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ จึงเห็นว่า ข้อมูลเกี่ยวกับเทคโนโลยีการผลิต กรรมวิธีการผลิต และลักษณะทางธรณีแหล่งแร่ของประทานบัตรตามที่บริษัททั้งสองได้มีคำขอประทานบัตรนั้น เฉพาะในส่วนที่ระบุจำนวน ขนาด ปริมาณ และสัดส่วนของเครื่องมือหรือสารเคมีที่ใช้ถือว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่หากเปิดเผยแล้วอาจจะกระทบต่อประโยชน์ได้เสียในทางการดำเนินการทางธุรกิจการค้าของบริษัทได้ แต่ข้อมูลส่วนอื่นถือเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการทั่วไปที่เปิดเผยได้ ดังนั้น เมื่อคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์เอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร จึงมีมติให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการตามอุทธรณ์ทั้ง ๑๐ รายการ ตามที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้จัดส่งมาประกอบพิจารณา เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีการผลิต กรรมวิธีการผลิตและลักษณะ

ทางธรณีแหล่งแร่ของแต่ละประทานบัตรเฉพาะในส่วนที่ระบุจำนวน สัดส่วนของเครื่องมือหรือสารเคมีที่ใช้ โดยให้ลบหรือตัดทอน หรือทำประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนนั้น พร้อมทั้งรับรองสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล

ประธานกรรมการ

ศาสตราจารย์ เกษม จันทรแก้ว

กรรมการ

ศาสตราจารย์ สมชาติ โสภณธนฤทธิ

กรรมการ

ศาสตราจารย์พิเศษ ล้นทัด โรจนสุนทร

กรรมการ

รองศาสตราจารย์ สุนทร มณีสวัสดิ์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร
ที่ วท (พ) ๑/๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการตรวจสอบมาตรฐานการบิน

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ พนักงานของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ตำแหน่งนักบิน ประสงค์จะขอทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการตรวจสอบมาตรฐานการบิน โดยผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๑ ถึง OS A๓๓๐ (หัวหน้าฝูงบินแอร์บัส เอ ๓๓๐) เพื่อขอสำเนาเอกสารแบบฟอร์มการตรวจสอบมาตรฐานการบิน (LINE CHECK/RELEASE FLIGHT REPORT FORM) ของผู้อุทธรณ์ ในการตรวจสอบมาตรฐานการบินประจำปี เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๑ เที่ยวบินที่ TG ๓๐๗ และในการตรวจสอบมาตรฐานการบินประจำปี เมื่อวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๑ เที่ยวบินที่ TG ๖๓๐ และผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๑ ถึง OS A๓๓๐ ติดตามทวงถามการขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว พร้อมกับขอคำชี้แจงเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติหน้าที่ของฝ่ายบริหารการบิน ที่มีสาระสำคัญเกี่ยวกับการให้อำนาจในการลดตำแหน่งหน้าที่ของพนักงาน

บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) โดย OS A๓๓๐ ได้มีคำสั่งลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ต่อย้ายหนังสือของผู้อุทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๑ ว่า เนื่องจากเอกสารดังกล่าวเป็นเอกสาร Confidential จึงไม่สามารถสำเนาให้ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ถึง OS A๓๓๐ ได้แย้งคำสั่งดังกล่าวของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) เนื่องจากผู้อุทธรณ์เห็นว่า บริษัทฯ จะต้องมีความโปร่งใส เป็นธรรม มีความรับผิดชอบ และสามารถตรวจสอบได้ ดังนั้นข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอจะต้องเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้ในเวลาอันสมควร

เมื่อผู้อุทธรณ์เห็นว่าบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) มิได้แจ้งผลการพิจารณาคำโต้แย้งดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๑ ถึง OS A๓๓๐ เพื่อติดตามทวงถามอีกครั้งหนึ่งและขอให้ชี้แจงในประเด็นคำถามให้ครบถ้วนด้วย แต่บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ก็มิได้ดำเนินการตามคำขอให้แก่ผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่อร้องขอให้พิจารณาดำเนินการตามที่พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนด โดยดำเนินการให้บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) เปิดเผยและจัดส่งสำเนาเอกสาร พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ รวม ๒ รายการ ประกอบด้วย

๑) สำเนาเอกสารพร้อมรับรองสำเนาถูกต้องของการตรวจสอบมาตรฐานการบินตามหนังสือลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นผลการพิจารณา หรือคำวินิจฉัยที่มีผลโดยตรงกับผู้อุทธรณ์ โดยที่หัวหน้าฝูงบินแอร์บัส เอ ๓๓๐ ฝ่ายบริหารนักบิน (OS) บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ได้แจ้งตอบว่า เอกสารดังกล่าวเป็นเอกสาร Confidential (ความลับ) จึงไม่สามารถสำเนาให้ได้

๒) สำเนาเอกสารพร้อมรับรองสำเนาถูกต้องของคู่มือ ระเบียบ คำสั่ง เกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติงานของฝ่ายบริหารนักบินที่มีสาระสำคัญในการให้อำนาจ เรื่องการลดตำแหน่งหน้าที่พนักงาน ตามหนังสือลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๑ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ร้องขอไว้และที่ได้มีหนังสือติดตามทวงถาม

คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยคณะกรรมการเฉพาะกิจพิจารณาส่งเรื่องอุทธรณ์อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ พิจารณาแล้วเห็นว่า อยู่ในขอบเขตการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะรับไปพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์นี้ได้ และข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ต้องอาศัยความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จึงส่งเรื่องอุทธรณ์นี้ให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตรเป็นผู้พิจารณาดำเนินการต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตรรับคำอุทธรณ์ดังกล่าวไว้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ตามมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยได้พิจารณาคำอุทธรณ์ประกอบกับเหตุผลของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) แล้วเห็นว่า มีข้อเท็จจริงยังไม่เพียงพอที่จะพิจารณาวินิจฉัยได้ จึงมีมติให้เรียกเอกสารข้อมูลตามอุทธรณ์และให้เชิญผู้อุทธรณ์กับผู้แทนบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) มาชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติม เพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัย ซึ่งสรุปคำชี้แจงของคู่กรณีได้ดังนี้

บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) มอบหมายให้ผู้แทนมาชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพร้อมทั้งจัดส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มาประกอบการพิจารณาด้วย ซึ่งผู้แทนบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) จะทำการประเมินผลการปฏิบัติงานของนักบินประจำอย่างน้อย ๑ ครั้ง ซึ่งจะมีการจัดตารางการประเมินและผู้ประเมินไว้ล่วงหน้าโดยผู้ประเมินจะเป็นนักบินอาวุโสและเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติตามที่บริษัทฯ กำหนด และได้รับแต่งตั้งจากผู้บัญชาการใหญ่สายปฏิบัติการ โดยจะเรียกผู้ประเมินผลว่า Line Check อยู่ในตำแหน่งได้คราวละ ๒ ปี เมื่อครบ ๒ ปี บริษัทฯ จะทำการตรวจสอบคุณสมบัติอีกครั้งว่าสมควรจะดำรงตำแหน่งดังกล่าวอีกหรือไม่ ซึ่งจะพิจารณาจากการประเมินใน ๓ ครั้งที่ผ่านมา

ตามปกติในการประเมินผล ผู้ประเมินและผู้ถูกประเมินจะทำการบินไปด้วยกัน ฉะนั้นผู้ถูกประเมินจะทราบว่าใครเป็นผู้ประเมินโดยผู้ประเมินจะนั่งอยู่ข้างหลังนักบินที่ ๑ (Captain) และนักบินที่ ๒ (Co Pilot) การประเมินจะอย่างน้อยสองเที่ยวบิน หากเที่ยวบินนั้นเป็นเที่ยวบินไป - กลับ ผู้ประเมินจะทำการประเมินทั้งเที่ยวบินไปและบินกลับโดยผู้ถูกประเมินจะเป็นนักบินหนึ่งเที่ยวและเป็น Monitor Flight คือ เป็นผู้ช่วยเหลือนักบินอีกหนึ่งเที่ยว แต่ในบางเที่ยวบินอาจเป็นการบินต่อเนื่องติดต่อกันไปขึ้นอยู่กับตารางการบินที่จัดไว้ สำหรับในเรื่องความยากง่ายในการบินแต่ละสนามบินไม่ใช่ปัจจัยที่สำคัญในการประเมินผลอันจะนำมาถ่วงน้ำหนักกันได้ เพราะผู้จัดตารางการบิน และผู้ประเมินผลจะเป็นคนละคนกัน และโดยมาตรฐานนักบินการบินไทยต้องทำการบินได้อยู่แล้ว

เมื่อเสร็จสิ้นการประเมิน ใบประเมินผลจะเปิดเผยให้ผู้ถูกประเมินทราบ แต่ไม่ให้สำเนาเพราะเป็นธรรมเนียมปฏิบัติของบริษัทฯ ประกอบกับเอกสารดังกล่าวมีการกำหนดชั้นความลับไว้ ซึ่งหากมีการเปิดเผยสำเนาใบประเมินผลให้ผู้อุทธรณ์ อาจมีการนำข้อมูลไปเผยแพร่ให้บุคคลอื่นได้ทราบจนอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทั้งผู้ประเมิน ผู้ถูกประเมิน หรือผลกระทบต่อการปฏิบัติการบินในกรณีที่ผลการประเมินเกี่ยวข้องกับบันทึกประวัติการบินของบุคคลนั้นๆ รวมถึงความเสียหายที่จะเกิดกับบริษัทฯ

การประเมินของนักบินบริษัทฯ นอกจากที่กล่าวข้างต้น ยังมีการประเมินในส่วนอื่นๆ อีกด้วย เช่น การประเมินเพื่อเลื่อนฐานะจากนักบินที่ ๒ เป็นนักบินที่ ๑ หรือการประเมินเพื่อเลื่อนฐานะสูงกว่าเดิม การประเมินในรูปแบบนี้ไม่เปิดเผยให้ผู้ถูกประเมินทราบ เพราะบริษัทฯ เกรงว่าอาจมีผลต่อการปฏิบัติการบินโดยตรงได้ และหากเปิดเผยการประเมินออกไป ผู้ประเมินอาจไม่กล้าประเมินตามความเป็นจริง และอาจก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างผู้ประเมินและผู้ถูกประเมิน อีกทั้งบริษัทฯ ไม่ต้องการให้ข้อมูลดังกล่าวล่วงรู้ถึงบุคคลที่สาม เพราะบุคคลนั้น อาจต้องร่วมทำการบินกับผู้ประเมินคนนั้นๆ และอาจทำให้เกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อผู้ประเมินจนอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อการบินได้ ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารในรายการที่ ๑ จึงไม่สามารถเปิดเผยได้ตามเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ตามกรณีของผู้อุทธรณ์นั้น เนื่องจากตามตารางการบิน ผู้อุทธรณ์เป็นนักบินที่ ๑ (Captain) ปฏิบัติหน้าที่ Pilot in Command (P-I-C) และผู้อุทธรณ์ได้ทำการฝ่าฝืนระเบียบของบริษัทฯ ด้วยการไต่ถามยาว

เกินหุและยอมผมสีแดง ซึ่งตามระเบียบของบริษัทฯ กำหนดให้นักบินไว้ผมได้ไม่เกินคอปกเลื้อยเช็ด นอกจากนั้น ผู้ถูธรณียังไ้หนดเครา ซึ่งบริษัทฯ ได้ไ้ความไ้กับกับถูธรณียมาเป็นระยะเวลาานาน และมีการแจ้งเตือนว่าหากพบว่าผมยาวในเทียวที่ปฏิบัติการบินจะถูกให้พักการบิน โดยการแจ้งเตือนดังกล่าวมิใช่การลงโทษซึ่งเมื่อได้รับการแจ้งเตือนถูธรณียให้คำมั่นสัญญาว่าจะทำการตัดผม กับต้นผู้ทำการตรวจสอบจึงให้ถูธรณียทำการบิน แต่หลังจากนั้น ผู้ถูธรณียังไม่ปฏิบัติตามคำแจ้งเตือนจึงไม่ผ่านการประเมิน เมื่อถูธรณียไม่ผ่านการประเมินจะเข้าหลักเกณฑ์ในข้อต่อมา คือ ไม่สามารถทำการบินได้จนกว่าจะไ้ผ่านการประเมินครั้งใหม่ ซึ่งถูธรณียไม่ยอมไปรับทราบผลการประเมินดังกล่าว ตารางการบินของถูธรณียจึงต้องหยุดลง ต่อมาถูธรณียได้เข้ารับทราบผลการประเมิน และมีการไปตัดผม โทนหนวดและกลับไปประเมินใหม่ครั้งที่สอง

ในการประเมินผลครั้งที่สองในวันที่ ๗ - ๙ เมษายน ๒๕๕๒ ผู้ถูธรณียแต่งกายผิดระเบียบโดยการนำเครื่องหมายติดบนปีกกระเป่าเลื้อยแทนที่จะติดเหนือกระเป่าเลื้อย อีกทั้งถูธรณียังไม่มีสัมมาคารวะกับนักบินอาวุโสซึ่งถือเป็นการขัดกับธรรมเนียมปฏิบัติของบริษัทฯ จึงมีการมอบหมายให้กับต้นซึ่งเป็นผู้ตรวจสอบมาตรฐานทำหน้าที่ P-I-C แทนแต่ถูธรณียยังคงเป็นกับต้นอยู่เช่นเดิม

ผู้แทนบริษัท การบินไทยฯ ชี้แจงเพิ่มเติมอีกว่า โดยปกติในการปฏิบัติการบินจะมีการจัดนักบิน ๒ คนเป็นอย่างน้อยทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับระยะทางการบิน ในกรณีนักบิน ๒ คน จะมีนักบินหนึ่งคนเป็นกับต้น และอีกหนึ่งคนเป็น Co Pilot ในกรณีนักบิน ๓ คน อย่างน้อยจะมี ๑ คนเป็นกับต้น และ Co Pilot ๒ คน หรือจะมีกับต้น ๒ คนก็ได้ โดยคนที่อาวุโสจะทำหน้าที่ P-I-C เป็นผู้ควบคุมอากาศยาน และอีกคนจะเป็นกับต้นคนที่ ๒ ซึ่งเป็น Rower Rank ซึ่งมีใช้การลดตำแหน่งหรือการลงโทษเพียงแต่มีไ้ทำหน้าที่ P-I-C ของเทียวบินนั้น ซึ่งการกระทำดังกล่าวเป็นไปตามระเบียบที่ไ้มอบให้ไว้กับนักบินทุกคนเป็นเอกสารประจำตัวซึ่งนักบินทุกคนต้องทราบอยู่แล้ว โดยระบุอยู่ใน Flight Operation Manual (FOM) ข้อ ๑.๒

ผู้ถูธรณียชี้แจงสรุปความไ้ว่า ในการตรวจสอบมาตรฐานโดยปกติถูธรณียในฐานะผู้ถูตรวจสอบ ต้องทำหน้าที่ตรงตามสภาพการจ้างงานของบริษัทฯ และผู้ตรวจสอบมาตรฐานจะเป็นผู้ตรวจสอบการปฏิบัติงาน ซึ่งการปฏิบัติงานของนักบินจะมีการแบ่งออกเป็น ๒ ที่นั่ง โดยนักบินที่นั่งด้านซ้ายจะทำหน้าที่ P-I-C ซึ่งนักบินที่นั่งด้านขวาจะทำหน้าที่เป็น Co Pilot ทั้งนี้ ตามปกติจะต้องมีการตรวจสอบมาตรฐานให้ตรงกับแต่ละบุคคล ปรากฏว่าในเทียวบินวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๑ มีการเปลี่ยนแปลงหน้าที่ของถูธรณีย จาก P-I-C เป็น Co Pilot เพียงแต่ถูธรณียยังคงนั่งในตำแหน่งด้านซ้ายและให้กับต้นที่นั่งด้านขวาทำหน้าที่ P-I-C แทน เมื่อเสร็จสิ้นการประเมินผล ผู้ถูธรณียก็มิไ้รับแจ้งผลการประเมินโดยถูธรณียไ้สอบถามกับกับต้นที่ทำหน้าที่ P-I-C แทนแล้ว ซึ่งไ้รับคำตอบว่าการตรวจสอบมาตรฐานในวันนั้นไม่สมบูรณ์ และถูธรณียเห็นว่าหากคำว่าไม่สมบูรณ์ หมายถึง การไม่ผ่านการประเมิน ก็น่าจะมีการแจ้งให้ถูธรณียไ้ทราบ จากเหตุการณ์ดังกล่าวถูธรณียไ้ทำหนังสือไปสอบถามบริษัทฯ หลายครั้งในประเด็นเกี่ยวกับเหตุผลในการลดตำแหน่งหน้าที่ของถูธรณียและขอทราบข้อมูลเกี่ยวกับระเบียบ คู่มือ หรือคำสั่งของบริษัทฯ ที่ให้อำนาจฝ่ายบริหารในการลดตำแหน่งหน้าที่ของพนักงานทั้งนี้ ผู้ถูธรณียเห็นว่าหากไม่ระเบียบ คู่มือหรือคำสั่งดังกล่าวที่ให้อำนาจไว้จะถือว่าการกระทำดังกล่าวเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ และถูธรณียไ้ขอสำเนารายงานการตรวจสอบมาตรฐานด้วย

ทั้งนี้ในวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๑ บริษัทฯ ได้เชิญถูธรณียไปยังฝ่ายบริหารนักบินของบริษัทฯ และมีการนำเอาใบประเมินผลมาให้ถูธรณียดู โดยผู้ที่ถูธรณียมิไ้ลงชื่อรับทราบผลการประเมินเพราะเห็นว่าอาจมีการบิดเบือนเกิดขึ้นไ้ได้ ผู้ถูธรณียจึงขอสำเนาข้อมูลดังกล่าวและไ้รับแจ้งให้ทำเป็นหนังสือในการขอข้อมูลตามถูธรณีย ต่อมาในวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๑ มีการตรวจสอบมาตรฐานการบินถูธรณียเป็นครั้งที่สอง และมีกับต้นคนหนึ่งเป็นผู้ตรวจสอบมาตรฐาน ซึ่งในการบินครั้งนี้เป็นเทียวบิน ๓ วัน โดยในวันที่ ๗ - ๘ เมษายน ๒๕๕๑ ผู้ถูธรณียทำหน้าที่เป็น P-I-C อย่างไรก็ตามในวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๑ ผู้ถูธรณียถูกลดตำแหน่งหน้าที่อีกครั้งโดยกับต้นซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ตรวจสอบมาตรฐานไ้ทำหน้าที่เป็น P-I-C และถูธรณียเป็น Co Pilot ผู้ถูธรณียจึงไ้มีหนังสือขอให้อธิบายเหตุผลของการกระทำดังกล่าว เพราะถูธรณียเห็นว่า บริษัทฯ มีการออกคำสั่งนอกเหนือจากระเบียบ โดยเข้าลักษณะเป็นการเปลี่ยนแปลงการจ้างของพนักงานบริษัทฯ และต่อมากบริษัทฯ มีการอธิบายเหตุผลให้ฟังด้วยวาจาว่าถูธรณียกระทำผิดในเรื่องการแต่งกายของถูธรณียที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบและมี

ภาพลักษณ์ภายนอกที่ก้าวร้าวต่อผู้อื่น ซึ่งผู้ยุทธธน์เห็นว่าในการตรวจสอบมาตรฐานจะแบ่งออกเป็น ๑๒ หัวข้อ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นในเรื่องของการทำงาน โดยมีเรื่องของภาพลักษณ์ภายนอกเป็นหัวข้อย่อยเท่านั้น ดังนั้นหากมีการลดตำแหน่งผู้ยุทธธน์ด้วยเหตุผลนี้น่าจะมิชอบ อีกทั้งในช่วงปีหรือสองปีที่ผ่านมาได้มีการเปลี่ยนแปลงการติดเครื่องหมายอยู่หลายครั้งจนพนักงานหลายคนสับสน จากการลดตำแหน่งของผู้ยุทธธน์ในวันนั้นได้สร้างความอับอายให้แก่ผู้ยุทธธน์ต่อเพื่อนนักบินและลูกเรือในเที่ยวบินนั้นและทำให้ผู้ยุทธธน์เสื่อมเสียประวัติในการทำงานด้วย ซึ่งเหตุการณ์เหล่านี้ไม่เคยเกิดขึ้นกับบุคคลใดมาก่อน

ผู้ยุทธธน์ได้ตรวจสอบ FOM เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของผู้บริหารในการลดตำแหน่งเที่ยวบินของนักบินแล้วไม่พบว่ามีข้อใดที่ให้อำนาจไว้ จึงได้ทำการสอบถามและได้รับคำตอบว่ามีอยู่ใน FOM อยู่แล้ว แต่ผู้ยุทธธน์หาไม่พบ และเห็นว่าหากการลดตำแหน่งผู้ยุทธธน์เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่เที่ยวบินมีกับตันมากกว่า ๑ คน โดยคนหนึ่งที่เป็นกับตันอาวุโสซึ่งตามหลักเกณฑ์กับตันผู้นั้นจะปฏิบัติหน้าที่เป็น P-I-C ซึ่งหลักเกณฑ์นี้จะนำมาใช้ในเที่ยวบินยุโรปเท่านั้น และในเที่ยวบินของการตรวจสอบมาตรฐานทั่วไปไม่น่าจะนำหลักเกณฑ์นี้มาบังคับใช้

นอกจากนี้ ผู้ยุทธธน์มีข้อสังเกตเกี่ยวกับขั้นตอนในการออกคำสั่งว่า ในวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๕๑ มีการประชุม FO ต่อมาในวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๑ มีการออกหนังสือเวียนและผู้ยุทธธน์ได้มีหนังสือโต้แย้งไปในวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๑ และในวันเดียวกันมีการออกคำสั่งสายปฏิบัติการ ที่ ๐๐๙/๒๕๕๑ เกี่ยวกับเรื่องภาพลักษณ์ของการบินในลักษณะเดียวกับหนังสือเวียน โดยผู้ยุทธธน์ได้รับแจ้งเตือนลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๑ ซึ่งผู้ยุทธธน์เห็นว่าจากขั้นตอนดังกล่าวข้างต้นนั้นมีการดำเนินการในระยะเวลาอันกระชั้นชิด จึงมีเหตุให้เชื่อได้ว่าคำสั่งดังกล่าวออกมาเพื่อผู้ยุทธธน์โดยตรง ผู้ยุทธธน์จึงต้องการนำข้อมูลตามที่มิได้ขอไปเพื่อใช้ประโยชน์ในการร้องเรียน โดยในขณะที่ผู้ยุทธธน์ได้ร้องเรียนต่อผู้บริหารระดับสูงแล้วแต่ยังไม่ได้รับการดำเนินการใดๆ และผู้ยุทธธน์ได้มีการร้องเรียนผ่านสหภาพแรงงานของบริษัทฯ อีกทางหนึ่งด้วย และในการเข้าชี้แจงนี้ผู้ยุทธธน์ได้มอบหนังสือชี้แจงเพิ่มเติมให้เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ด้วย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร ได้พิจารณาคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัทฯ คำอุทธรณ์และคำชี้แจงเพิ่มเติมของคู่กรณี ประกอบกับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ที่บริษัทฯ จัดส่งมาประกอบการพิจารณา และหนังสือชี้แจงเพิ่มเติมของผู้ยุทธธน์แล้วเห็นว่า แม้บริษัท การบินไทยฯ จะเห็นว่าการเปิดเผยเอกสารแบบฟอร์มการตรวจสอบมาตรฐานการบิน (LINE CHECK/RELEASE FLIGHT REPORT FORM) อาจมีผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของบริษัทฯ ได้ แต่เฉพาะกรณีอุทธรณ์นี้เอกสารรายการที่ ๑ ดังกล่าวไม่ปรากฏข้อความในเอกสารแบบฟอร์มการตรวจสอบมาตรฐานการบิน (LINE CHECK/RELEASE FLIGHT REPORT FORM) ของผู้ยุทธธน์ที่ระบุถึงประสิทธิภาพและความสามารถในการปฏิบัติงานควบคุมการบินที่ไม่ได้มาตรฐานแต่อย่างใด การเปิดเผยแก่ผู้ยุทธธน์จึงไม่ก่อให้เกิดความเสียหายที่จะมีผลต่อความเชื่อมั่นในการปฏิบัติการบินของบริษัทฯ อีกทั้งผู้ยุทธธน์เป็นผู้มีประโยชน์ได้เสียและได้รับผลกระทบโดยตรงจากการประเมินตามเอกสารรายการที่ ๑ และข้อมูลดังกล่าวหากสาธารณชนได้รู้กลับจะทำให้สาธารณชนมีความเชื่อมั่นในมาตรฐานการบินของนักบินบริษัทฯ ซึ่งจะเกิดผลดีหรือเป็นประโยชน์กับบริษัทฯ ยิ่งกว่า แม้ว่าโดยธรรมเนียมปฏิบัติของบริษัทฯ จะมีการเปิดเผยผลการประเมินให้ผู้ถูกประเมินได้ทราบโดยไม่ให้สำเนา แต่ก็ไม่มีกฎหมายห้ามหรือคุ้มครองมิให้เปิดเผยโดยการจัดทำสำเนาให้กับผู้ยุทธธน์แต่อย่างใด ดังนั้น เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์ของผู้ยุทธธน์ประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ สมควรเปิดเผยต่อผู้ยุทธธน์ได้ สำหรับเอกสารรายการที่ ๒ คือ Flight Operation Manual (FOM) ก็มีได้ระบุข้อมูลข่าวสารนี้เป็นเอกสารลับ (Confidential) ที่ห้ามการเปิดเผยแต่อย่างใด ข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่เข้าข่ายเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย อีกทั้งเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้ยุทธธน์มีอยู่แล้ว แต่เนื่องจากผู้ยุทธธน์ต้องการให้มีการรับรองสำเนาถูกต้องเพื่อนำไปใช้ประโยชน์เป็นหลักฐานอย่างเป็นทางการในการต่อสู้ป้องกันสิทธิของตนจึงเป็นสิทธิของผู้ยุทธธน์ที่จะขอให้บริษัทฯ เปิดเผยโดยสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้กับผู้ยุทธธน์ ประกอบกับ Flight Operation Manual (FOM) เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่มีกฎหมายห้ามมิให้เปิดเผย และไม่อยู่ในขอบข่ายเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เอกสารรายการที่ ๒ จึงสามารถเปิดเผยได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร จึงมีมติให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่ รายการที่ ๑ เอกสารแบบฟอร์มการตรวจสอบมาตรฐานการบิน (LINE CHECK/RELEASE FLIGHT REPORT FORM) ของผู้อุทธรณ์ในการตรวจสอบมาตรฐานการบินประจำปี เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๑ เที่ยวบินที่ TG ๓๑๗ และในการตรวจสอบมาตรฐานการบินประจำปี เมื่อวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๑ เที่ยวบินที่ TG ๖๓๐ และรายการที่ ๒ Flight Operation Manual (FOM) โดยสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ และเฉพาะเอกสารรายการที่ ๑ นั้น ให้ผู้อุทธรณ์เพื่อใช้เป็นหลักฐานประกอบการร้องเรียนขอความเป็นธรรมตามวัตถุประสงค์ที่ขอข้อมูลข่าวสารนี้เท่านั้น

ศาสตราจารย์ ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล

ประธานกรรมการ

ศาสตราจารย์ เกษม จันทรแก้ว

กรรมการ

ศาสตราจารย์ สมชาติ โสภณธณฤทธิ

กรรมการ

รองศาสตราจารย์ สุนทร มณีสวัสดิ์

กรรมการ

ศาสตราจารย์พิเศษ สันตัด โรจนสุนทร

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๑

